

A line graph with a white background and a light gray grid. Three lines in green, blue, and red are plotted, showing a similar trend: they all rise from the left, reach a peak in the middle, and then decline towards the right. The green line peaks highest, followed by the blue line, and then the red line.

När befolkningen förändras - åldersstrukturens förändring och dess effekter på välfärden

Version: 1

Demografisk åldersstruktur och samhällspåverkan

Enheten analys och strategi

2025-09-15

Innehåll

1. INLEDNING	4
2. DEMOGRAFISK FÖRÄNDRING	5
2.1 Folkmängd	5
2.2 Fruktsamhet.....	10
2.3 Försörjningskvot och kommunala kostnader per arbetsför	13
3. VÄLFÄRDSSEKTORER	20
3.1 Antal elever per skolform	20
3.1.1 Norra länsdelen.....	20
3.1.2 Västra länsdelen.....	20
3.1.3 Örebro.....	21
3.1.4 Södra länsdelen	22
3.2 Antal personer i äldre åldersgrupper	22
3.2.1 Norra länsdelen	23
3.2.2 Västra länsdelen	23
3.2.3 Örebro	25
3.2.4 Södra länsdelen	25
3.3 Konsekvenser för framtida planering.....	26
4. ARBETSMARKNAD OCH KOMPETENSFÖRSÖRJNING	28
4.1 Bristyrken samt utbildningar	28
4.1.1 Skola	29
4.1.2 Vård och omsorg.....	31
4.1.3 Arbetsmarknad utanför välfärdssektorn	33
5. SAMMANFATTNING.....	36
5.1 Slutsatser	37
Källförteckning	39
Bilaga	40

1. Inledning

År 2024 ökade befolkningen i Örebro län med cirka 200, till totalt 308 375 personer. Örebro län har länge haft en positiv trend gällande befolkningstillväxt. Dock kan fjolårets blygsamma ökning till stor del förklaras av rekordlåga födselantal. År 2023 var den summerade fruktsamheten, det genomsnittliga antalet barn varje kvinna förväntas föda under sin livstid, den lägsta som någonsin uppmäts i riket såväl som länet. För att varje generation ska reproducera sig krävs en summerad fruktsamhet på 2,1 barn per kvinna, men i Örebro län låg nivån år 2023 på endast 1,47. Även om siffran var marginellt högre år 2024 innebär den låga fruktsamheten att varje generation reproducerar sig till cirka 70 %.¹ Detta kan vidare problematiseras utifrån hur antalet människor över 80 år, i Örebro län, prognostiseras att fördubblas fram till år 2050.

Ett minskat barnafödande kan observeras i stora delar av Europa såväl som Ostasien. Emellertid är det svårt att peka ut en enskild bakomliggande orsak till vilket flera faktorer som exempelvis studier, arbete och framtidsoro samverkar. Med färre födslar och en långsamt växande befolkning förändras förutsättningarna för både regionen och kommunerna. Utvecklingen påverkar försörjningskvoten - färre personer i arbetsför ålder ska försörja en växande andel äldre - vilket får direkta konsekvenser för kommunala kostnader. På kort sikt minskar behovet av förskole- och skolplatser, vilket påverkar planering personal inom skolan. På längre sikt ökar däremot trycket på vård och omsorg, både vad gäller antal brukare i särskilt boende och hemtjänst, samt behovet av kompetensförsörjning inom dessa sektorer. Arbetskraftsbrist inom välfärden riskerar att förvärras när färre unga kommer ut på arbetsmarknaden. Samtidigt sjunker den aggregerade ekonomiska aktiviteten och därmed skatteintäkterna, medan kostnaderna för en åldrande befolkning kvarstår. Sammantaget innebär detta stora utmaningar för välfärden och kräver långsiktig planering av resurser och kompetens.

Den här rapporten ger en översikt av de demografiska förändringar som påverkar Örebro län och vilka utmaningar dessa kan innebära framöver. Fokus ligger på förändrad fruktsamhet samt hur förändringar i åldersstrukturen kan påverka samhällsfunktioner och välfärd på kommunal nivå. Rapporten berör även frågor som rör arbetsmarknad, kompetensförsörjning och ekonomiska förutsättningar, med utgångspunkt i prognoser och långsiktiga trender. Syftet är att bidra med kunskap om framtidens demografi och därmed skapa en grund för strategiska beslut samt planering i en tid av förändrade demografiska villkor.

¹ Beräknat genom $1,47/2,10 = 0,70$.

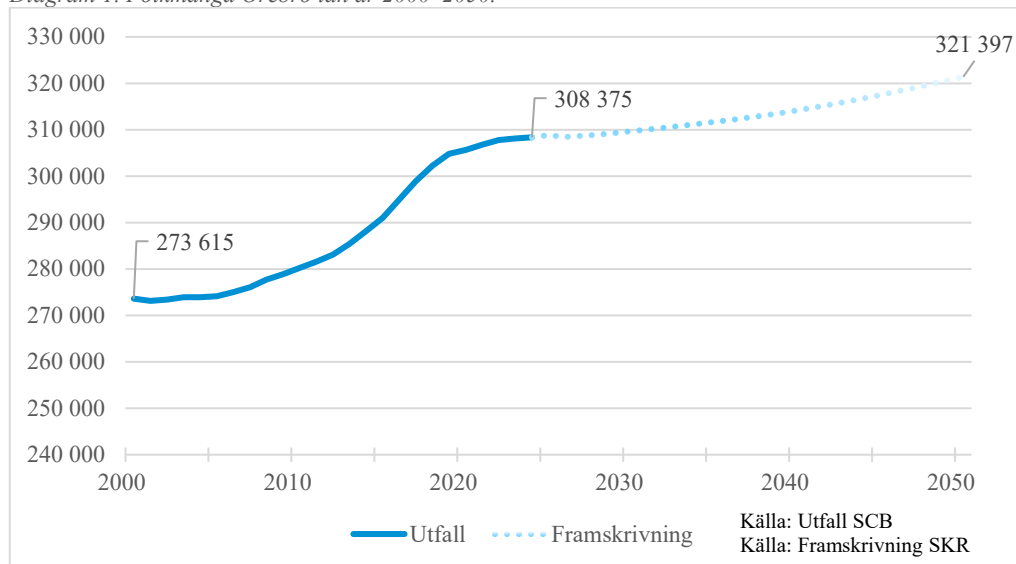
2. Demografisk förändring

I det här avsnittet presenteras den demografiska utvecklingen i Örebro län och dess kommuner, uppdelat i tre delavsnitt. Det första delavsnittet behandlar förändringar i folkmängd och åldersstruktur, både på länsnivå och i länets kommuner. Det andra delavsnittet redovisar utvecklingen i barnafödandet, med fokus på förändrade åldersmönster, fruktsamhetsnivåer och vilka konsekvenser dessa har för framtida generationsstorlekar. I det tredje delavsnittet analyseras försörjningskvoten och de kommunala kostnaderna per åldersgrupp. Här belyses hur demografiska förändringar påverkar kommunernas ekonomiska förutsättningar, samt hur kostnadsansvaret fördelas på den arbetsföra befolkningen.

2.1 Folkmängd

I följande delavsnitt ges en överblick över befolkningsutvecklingen i Örebro län. Först redovisas hur länets totala folkmängd har förändrats historiskt och förväntas utvecklas framåt. Därefter följer en genomgång av hur utvecklingen skiljer sig mellan kommunerna, med både växande och minskande befolkningar. Vidare beskrivs hur åldersstrukturen förändras över tid, med en ökande andel äldre i länet som helhet. Avslutningsvis illustreras skillnaderna genom två kommunala ytterligheter med helt olika demografiska utvecklingsmönster.

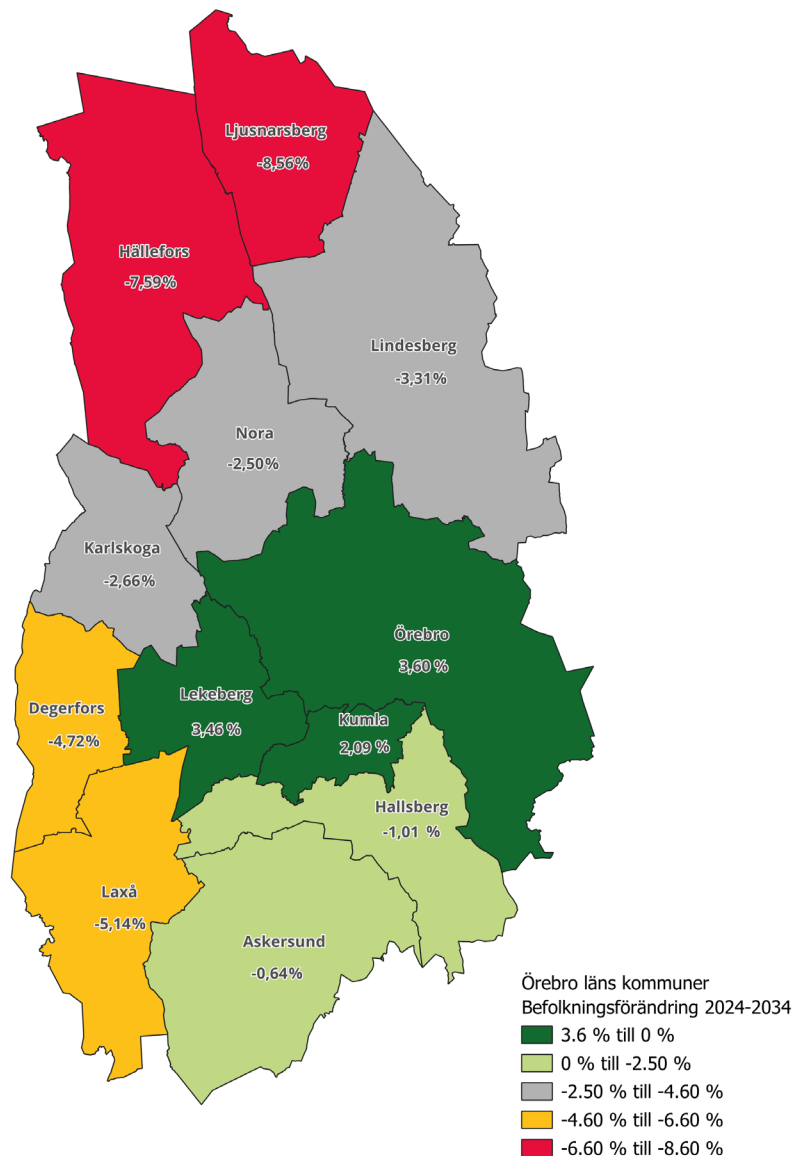
Diagram 1. Folkmängd Örebro län år 2000–2050.

I diagram 1 illustreras Örebro läns befolkningsförändring mellan åren 2000 och 2050. Befolkningen i länet har ökat sedan år 2000 fram till det senaste fastställda befolkningsutfallet, år 2024. Därtill förväntas länets befolkning att öka fram till 2050, dock i långsammare takt.

Nedan visas två kartor som illustrerar den beräknade befolkningsförändringen i Örebro läns kommuner. Den första kartan avser utvecklingen mellan 2024 och 2034, medan den andra visar motsvarande förändring fram till 2050. Tillsammans ger kartorna en överblick över både de närmaste årens utveckling och de mer långsiktiga demografiska mönstren i länet.

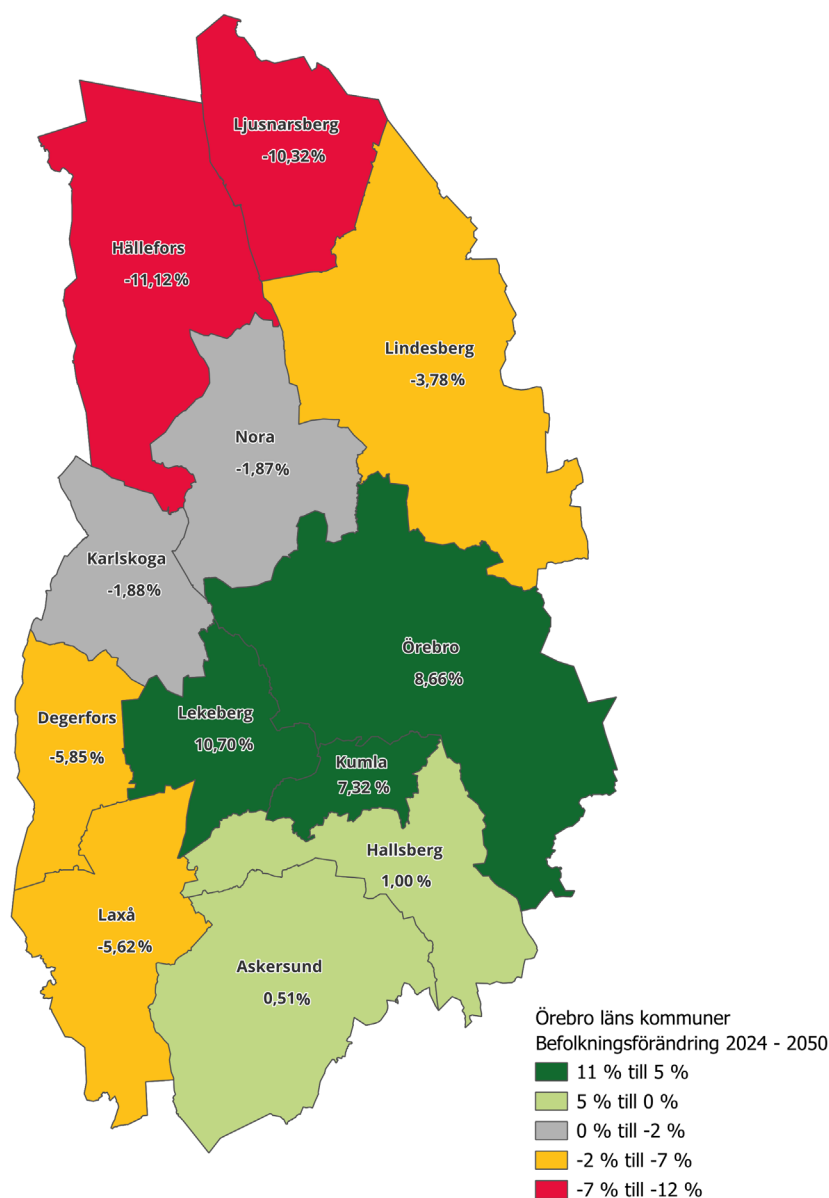
Figur 1: Befolkningsförändring Örebro läns kommuner 2024-2034.

Kartan visar befolkningsförändringen 2024–2034 för samtliga kommuner i Örebro län och tydliggör stora geografiska skillnader. Örebro, Kumla och Lekeberg är de

kommuner som väntas öka sin befolkning under perioden, med tillväxt i spannet knappt +2 procent till drygt +3 procent. Askersund och Hallsberg minskar något, medan Nora, Karlskoga och Lindesberg uppvisar mer tydliga nedgångar på mellan – 2,5 och –3,5 procent. Längre västerut minskar Degerfors och Laxå med omkring –5 procent vardera. Den största minskningen återfinns i länets nordligaste kommuner, där Hällefors och Ljusnarsberg tappar mellan –7 och –9 procent. Sammantaget pekar prognosen på en utveckling där länets centrala och pendlingsnära kommuner växer, medan framför allt norra och västra delar av länet fortsätter att minska i befolkning.

Figur 2: Befolkningsförändring Örebro läns kommuner 2024-2050.

Ovan illustreras hur befolkningen väntas förändras i Örebro läns kommuner mellan 2024 och 2050, och skillnaderna mellan olika delar av länet blir tydliga. I länets mitt fortsätter Örebro, Kumla och Lekeberg att öka i invånarantal, med tillväxt som placerar dem bland länets mest expansiva kommuner. Även Hallsberg och Askersund får en svag befolkningsökning och behåller därmed en relativt stabil utveckling. I flera andra kommuner pekar utvecklingen i motsatt riktning. Nora och Karlskoga minskar måttligt, medan både Lindesberg och Laxå uppvisar mer påtagliga nedgångar. Degerfors fortsätter att tappa befolkning i en takt som är högre än länsgenomsnittet. Allra störst minskningar syns dock i de nordligaste kommunerna, där Hällefors och Ljusnarsberg förlorar en betydande del av sin befolkning fram till 2050. Sammanlagt framträder ett mönster där tillväxten koncentreras till de mer tätbefolkade delarna av länet, medan flera glesare och mer perifert belägna kommuner står inför fortsatt befolkningsminskning. Den varierande framtida befolkningsförändringen beror på faktorer som nettofödselantal samt nettoinvandring både inrikes och utrikes.

Diagram 1. Folkmängd efter åldersgrupp i Örebro län 2014–2050.

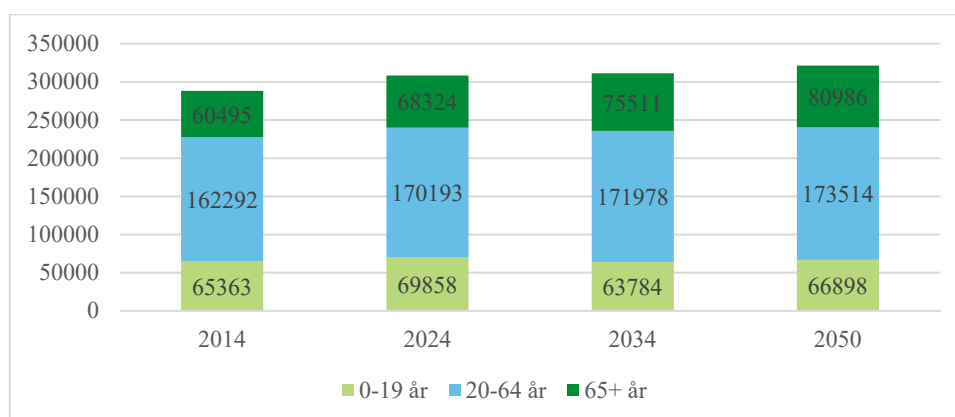
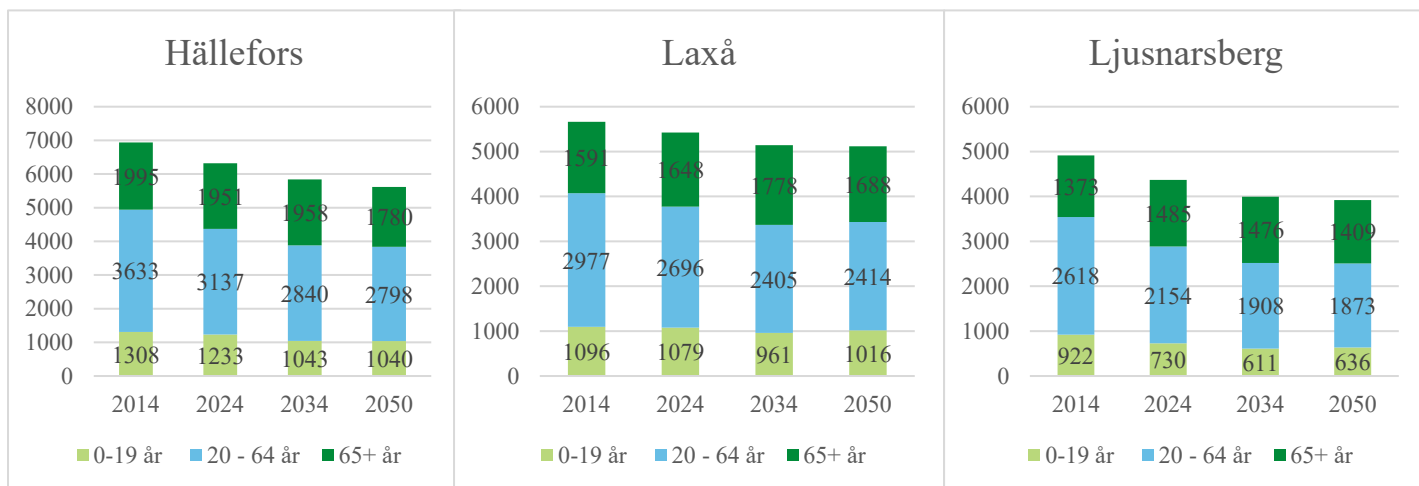

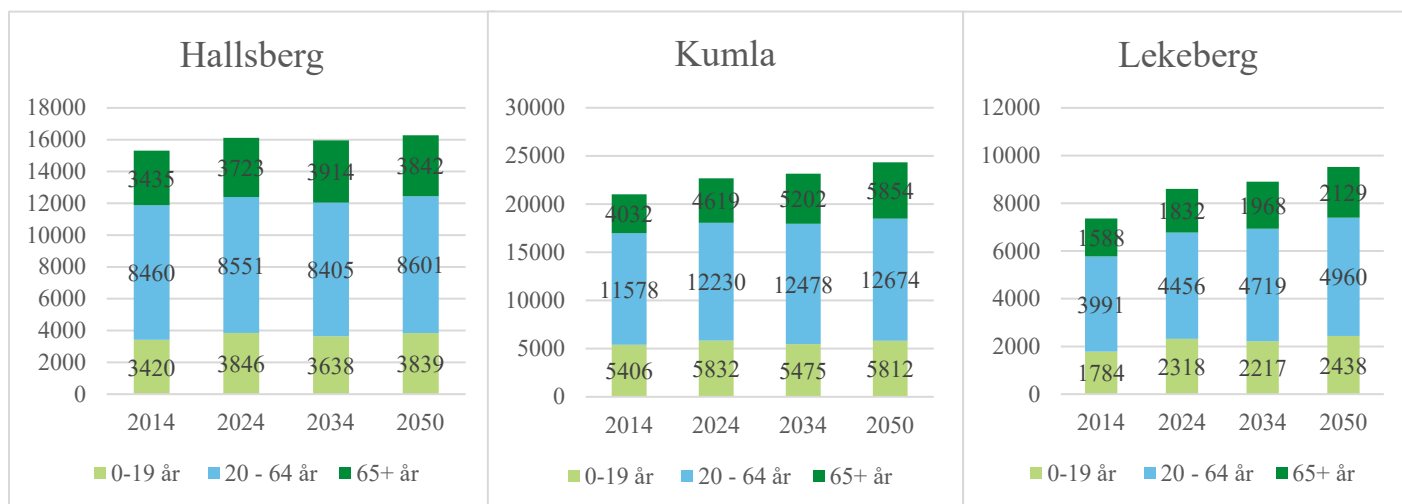
Diagram 3 visar Örebro läns förväntade befolkningsförändring mellan 2014 och 2050, fördelat på tre åldersgrupper. Prognosen indikerar en fortsatt befolkningstillväxt samtidigt som åldersfördelningen förändras. Andelarna i grupperna 0–19 år och 20–64 år minskar något över perioden, medan andelen 65+ ökar. Åldersgruppen 0–19 år utgjorde omkring 23 % av befolkningen både 2014 och 2024, och väntas uppgå till 20 % år 2034 samt 21 % år 2050. Gruppen i arbetsför ålder minskar svagt, från cirka 56 % 2014 till knappt 54 % 2050. Samtidigt ökar andelen äldre tydligt, från cirka 21 % 2014 till nästan 26 % år 2050. Förändringen innebär en förskjutning mot en äldre befolkningsstruktur i länet och år 2034 är åldersgruppen 65+ år större än gruppen 0–19 år i antal.

Diagram 4. Kommuner med störst andel åldersgrupp 65+ 2014–2050.

I ovan diagram redogörs de kommuner i länet som enligt prognosen kommer att inneha störst andel äldre befolkning. Närmare bestämt störst andel i åldersgruppen 65+ år, år 2050. I Hällefors väntas äldre utgöra cirka 32 % av befolkningen. I Laxå väntas äldre utgöra 33 % av befolkningen. I Ljusnarsberg är motsvarande siffra 36 %. Gemensamt för dessa kommuner är att samtliga har en minskande befolkning över tid. Därtill en minskande arbetsför befolkning över tid.

Diagram 5. Kommuner med störst andel åldersgrupp 0–19 år 2014–2050.

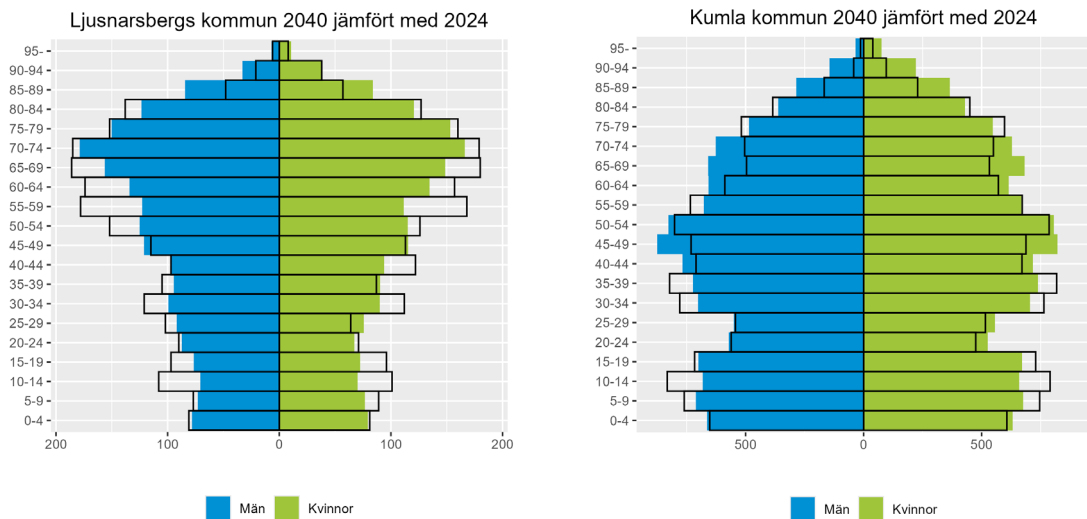

I diagram 5 framgår att de kommunerna med prognostiserad störst andel ung befolkning år 2050 är Hallsberg, Kumla och Lekeberg. I Hallsberg och Kumla väntas åldersgruppen 0–19 år utgöra cirka 24 % av respektive befolkning. I Lekeberg är motsvarande siffra cirka 26 %. Till skillnad från de kommuner som väntas ha störst

andel äldre befolkning väntas Hallsberg, Kumla och Lekeberg samtliga ha en växande befolkning över tid.

I ovanstående diagram redovisas de kommuner i länet som enligt prognosen väntas ha störst andel ung befolkning år 2050, närmare bestämt andelen i åldersgruppen 0–19 år. I Hallsberg beräknas 0–19 år utgöra cirka 24 % av befolkningen, i Kumla cirka 23 % och i Lekeberg omkring 26 %. Gemensamt för dessa kommuner är att samtliga förväntas få en växande totalbefolkning över tid. Samtidigt förväntas även den arbetsföra befolkningen (20–64 år) att öka, om än i blygsam takt.

Diagram 6. Ljusnarsberg och Kumla befolkningspyramider efter ålder och kön.

I diagram 6 ovan redovisas två demografiska ytterligheter: Ljusnarsberg och Kumla. De ofärgade staplarna är 2024 års demografi och de färgade staplarna är 2040 års demografi. I Ljusnarsbergs kommun visar befolkningspyramiden att antalet barn, unga och personer i arbetsför ålder minskar fram till 2040, samtidigt som de äldre åldersgrupperna ökar tydligt. Kommunen får därmed en alltmer ålderstung befolkning med en bredare topp och smalare bas än 2024.

I Kumla kommun är utvecklingen mer balanserad. Här ökar både yngre och medelålders grupper fram till 2040, och även om äldregrupperna växer sker det i mindre omfattning. Resultatet är en befolkningsstruktur som präglas av fortsatt tillväxt och relativ stabilitet över åldrarna.

2.2 Fruktsamhet

I följande delavsnitt beskrivs utvecklingen av barnafödandet i Örebro län utifrån tre perspektiv. Först visas hur barnafödandets åldersmönster förskjutits mot äldre åldrar över tid. Därefter redovisas den långsiktiga nedgången i den summerade

fruktsamheten sedan 1960-talet. Avslutningsvis illustreras vad dagens låga nivå innebär för generationsstorleken genom ett förenklat räkneexempel.

Diagram 7. Antal födda barn i Örebro län efter moderns ålder i förhållande till totalt antal kvinnor i samma ålder.

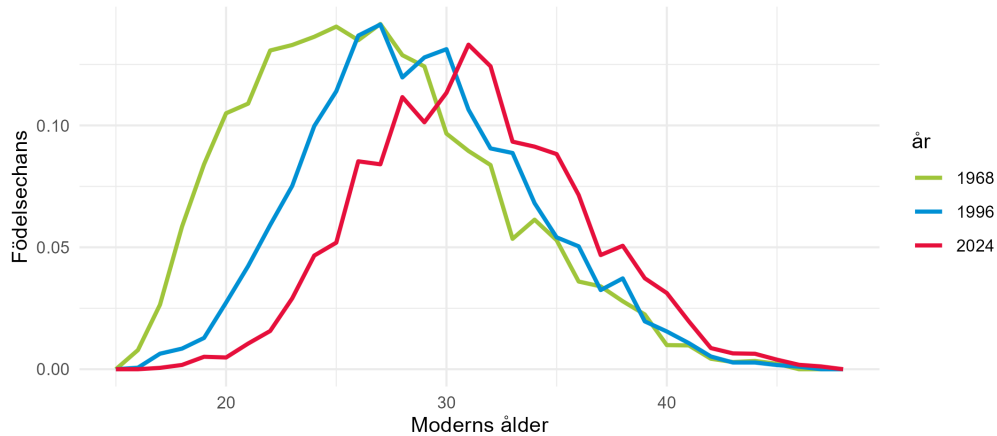
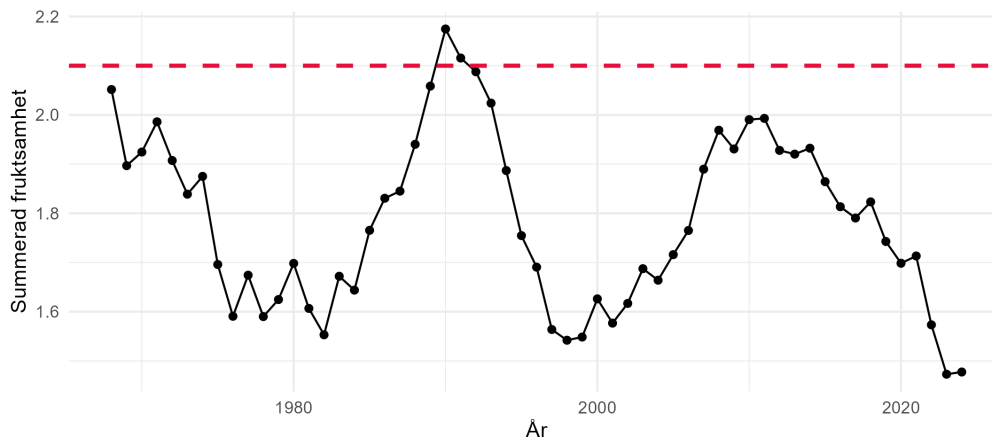

Diagram 7 visar antal födda barn i Örebro län efter moderns ålder. Detta i förhållande till totalt antal kvinnor i samma ålder, vid tre olika tidpunkter. Kurvorna visar hur det åldersspecifika barnafödandet har förskjutits över tid. År 1968 var födelsetalen som högst i tidiga till mitten av 20-årsåldern, medan barnafödandet år 1996 hade förskjutits mot senare 20-årsåldern. År 2024 syns en ytterligare förskjutning, där barnafödandet är som högst runt 30 års ålder och i lägre grad bland yngre kvinnor. Detta speglar en långsiktig trend av barnafödande i senare ålder såväl som minskat barnafödande över lag. Till detta bör nämnas att även faderns ålder, i relation till barnafödande, har förskjutits med tiden. Fadern är, och har historiskt varit, cirka 2 år äldre än modern vid barnafödande.²

² [Föräldrars ålder i Sverige](#)

Diagram 8. Summerad fruktsamhet för kvinnor i Örebro län 1968–2024, genomsnittligt antal barn per kvinna.

Den summerade fruktsamheten visar hur många barn en kvinna i genomsnitt skulle få om årets fruktsamhetsnivåer bestod över tid. I Örebro län var värdet 1,48 år 2024, vilket ligger klart under de cirka 2,1 barn per kvinna som krävs för att befolkningen inte ska minska utan inflyttning. Den nivån uppnåddes senast i början av 1990-talet. Sedan dess har fruktsamheten varierat men långsiktigt sjunkit, och dagens nivå hör till de lägsta som uppmätts.

Diagram 9. Räkneexempel vid summerad fruktsamhet på 1.48

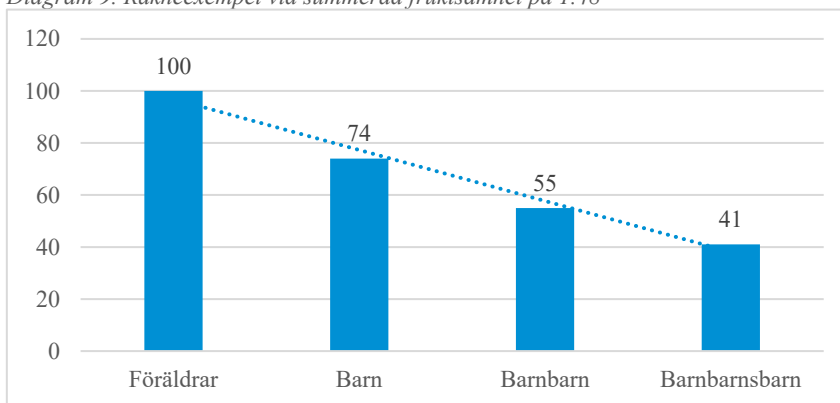

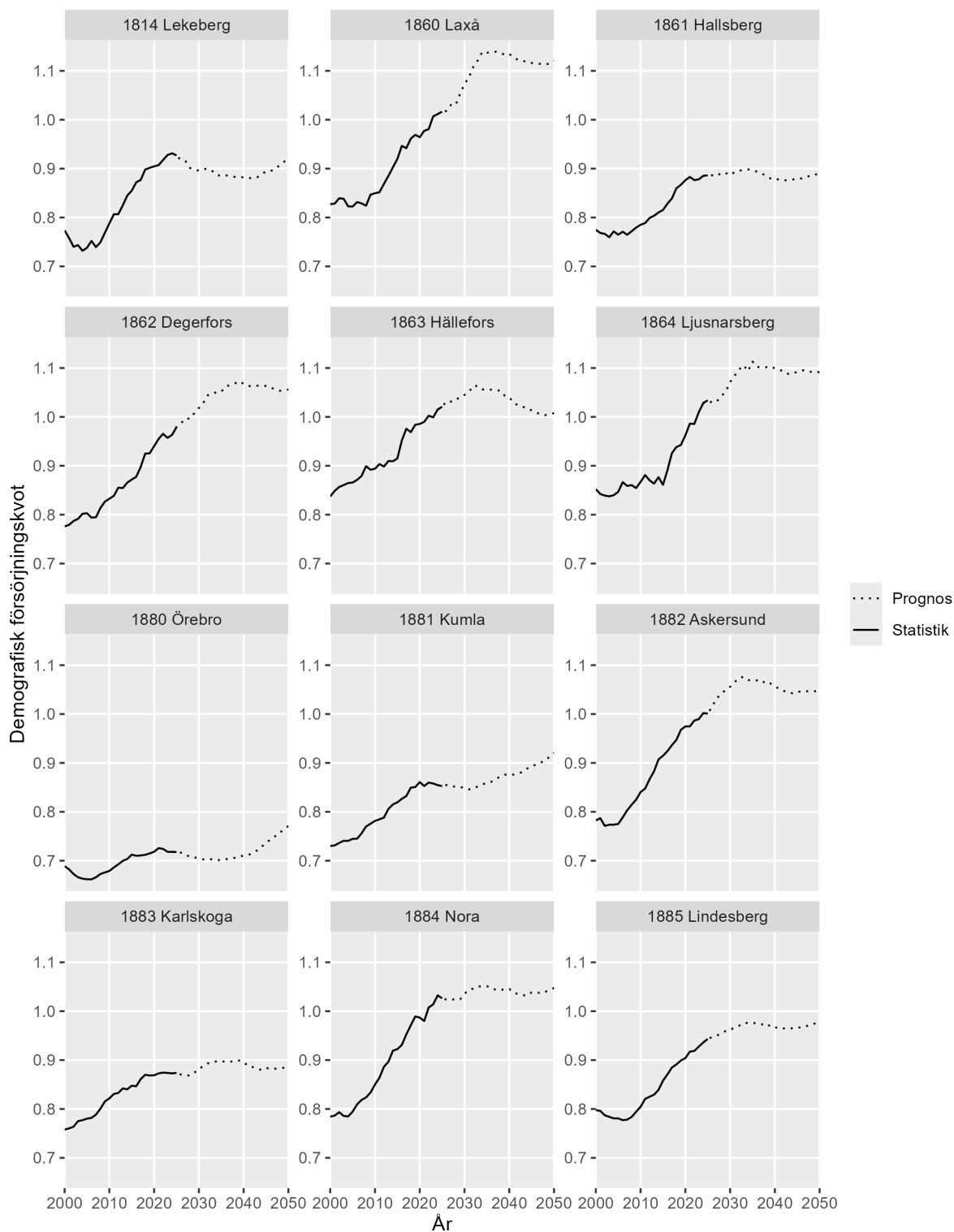
Diagram 9 visar hur en låg summerad fruktsamhet, som 1,48 barn per kvinna i Örebro län 2024, påverkar generationsstorleken. Detta exklusive migration. Med 2024 års nivå motsvarar barnafödandet i genomsnitt 0,74 barn i nästa generation. I längden innebär det att 100 föräldrar får 74 barn, 55 barnbarn och 41 barnbarnsbarn om fruktsamheten består över tid. Trots detta visar befolkningsframskrivningen en ökande befolkning eftersom länet har ett stabilt positivt flyttnetto, vilket kompenserar för den låga fruktsamheten.

2.3 Försörjningskvot och kommunala kostnader per arbetsför

I följande delavschnitt redovisas hur den demografiska utvecklingen påverkar försörjningsbördan i länets kommuner. Först visas hur den historiska och prognostiserade demografiska försörjningskvoten utvecklats mellan år 2000 och 2050 (Diagram 10). Därefter illustreras hur de kommunala kostnaderna förändras när befolkningsframskrivningen kombineras med genomsnittliga kostnader per åldersgrupp enligt SKR:s prislappar (Diagram 11–13). Avslutningsvis visas hur den totala kostnaden per arbetsför person utvecklas över tid och hur detta förhåller sig till förändringen i den demografiska försörjningskvoten (Diagram 14–15).

I nästa diagram redovisas den historiska och prognostiserade demografiska försörjningskvoten i Örebro läns kommuner. Måttet demografisk försörjningskvot visar hur många personer utanför arbetsför ålder som varje person i arbetsför ålder (20–64 år i denna rapport) i genomsnitt behöver försörja, utöver sig själv. En kvot på 0,5 innebär exempelvis att varje arbetsför person i genomsnitt försörjer ytterligare en halv person. Generellt är en lägre kvot mer fördelaktig än en högre, även om en alltför låg kvot inte är långsiktigt hållbar om den exempelvis beror på låg fruktsamhet eller få äldre till följd av kort livslängd.

Diagram 10. Demografisk försörjningskvot Örebro läns kommuner år 2000–2050.

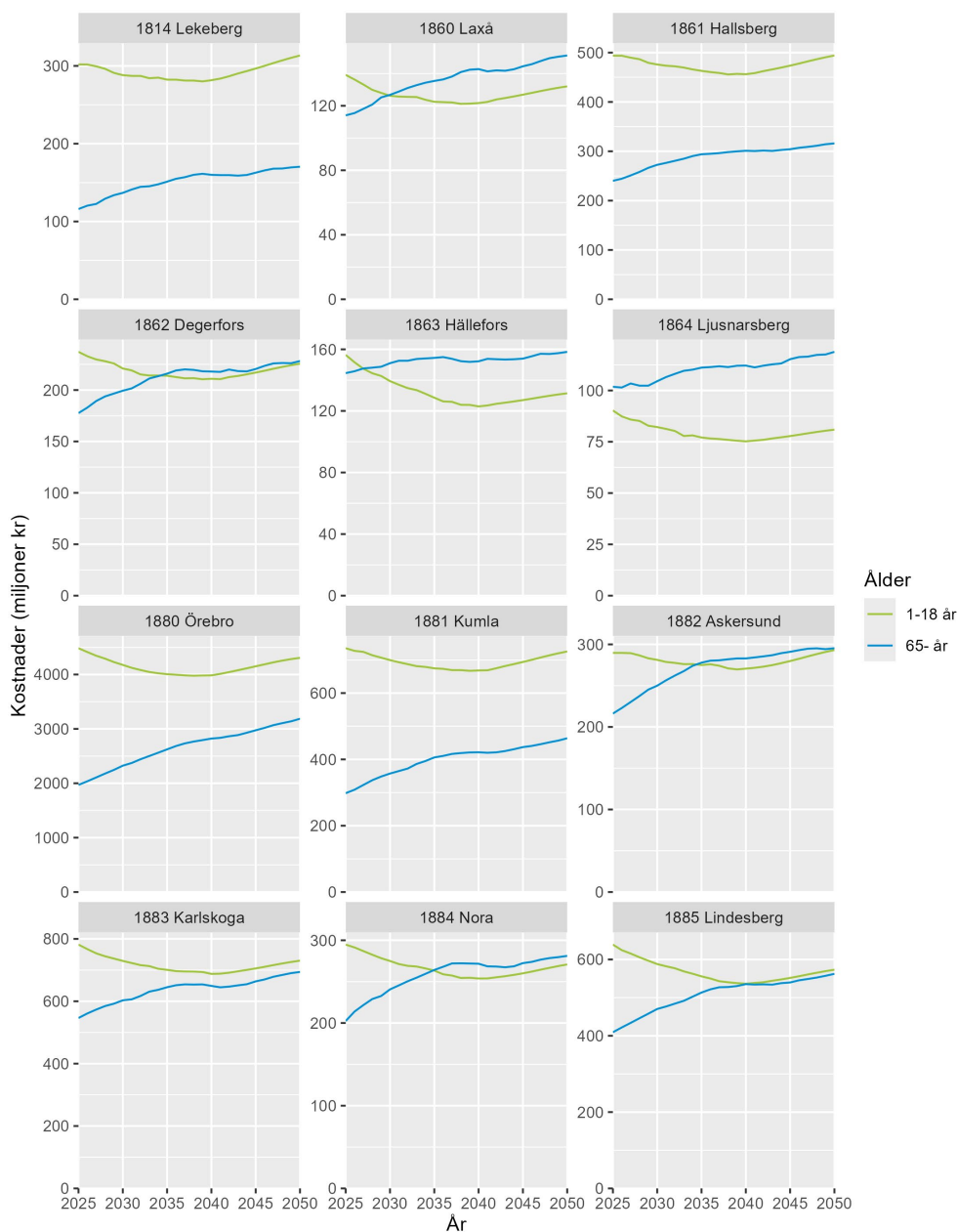
I diagram 10 redovisas den demografiska försörjningskvoten i länets kommuner 2000–2050. År 2024 varierade kvoten från 0,72 i Örebro kommun till 1,03 i Nora och Ljusnarsbergs kommun. Även Hällefors, Laxå och Askersund hade kvoter över 1,0. Samtliga kommuner har haft en stigande kvot sedan år 2000. Då hade Örebro kommun den lägsta kvoten (0,69) och Ljusnarsberg den högsta (0,85). Örebro har haft den minsta ökningen fram till 2024, medan den största ökningen skett i Nora, där kvoten stigit från 0,78 år 2000 till 1,03 år 2024.

Fram till 2050 väntas kvoterna öka mer måttligt och i vissa kommuner vara relativt oförändrade. Den största förändringen beräknas ske i Laxå kommun, där kvoten ökar från 1,01 år 2024 till 1,12 år 2050, vilket också blir den högsta nivån i länet. Lägst förväntas kvoten fortsatt vara i Örebro kommun, med 0,77 år 2050. I Lekebergs kommun väntas kvoten sjunka något, från 0,93 år 2024 till 0,92 år 2050. I Hällefors kommun ligger kvoten kvar på 1,01 år 2050, samma nivå som 2024.

Att ökningen av försörjningskvoten förväntas mattas av framöver beror på att en ökning av antalet äldre delvis balanseras av att antalet yngre minskar. I Nora kommun motsvarade exempelvis äldre 0,58 per person i arbetsför ålder år 2024, medan yngre motsvarade 0,45. År 2050 väntas antalet äldre öka till 0,63 per arbetsför, samtidigt som antalet yngre minskar till 0,42.

En nackdel med demografisk försörjningskvot är att måttet inte tar hänsyn till att de (kommunala) kostnaderna inte är de samma för alla åldersgrupper utanför de i arbetsför ålder. Den genomsnittliga kostnaden per invånare tenderar att vara högre för de äldsta äldre jämfört med den genomsnittliga kostnaden för barn. Eftersom de äldre oftast prognostiseras att bli fler och de yngre färre så kan demografisk försörjningskvot ge en missvisande bild av kommande kostnader. För att kunna vikta de utanför arbetsför ålder utifrån genomsnittlig kostnad så har SKR:s prislappar från den kommunala skatteutjämnings 2025 använts som vikter (se tabell 1 i bilaga).

Diagram 11. Totala kommunala kostnader i Örebro läns kommuner efter åldersgrupp om prislapparna vore de samma som 2025.

Beräknas de totala kostnaderna med hjälp av befolkningsframskrivningen och prislapparna så blir kostnaderna per kommun enligt diagram 12. Prislapparna har alltså antagits vara samma alla kommande år och för de åldrar det saknas prislapp antas kostnaden vara noll. Uppdelat på yngre (1–18 år) respektive äldre (65-år) skulle utvecklingen bli enligt diagram 11. Kostnaderna för äldre tenderar att öka medan kostnaderna för yngre tenderar att först minska för att sedan öka något. Detta beror mycket på befolkningsframskrivningen som förutspår att antalet yngre ökar i andra halvan av 2030-talet.

Diagram 12. Kommunala kostnader i Örebro läns kommuner efter åldersgrupper äldre om prislapparna vore de samma som 2025. Notera att skalorna på de vertikala axlarna är olika.

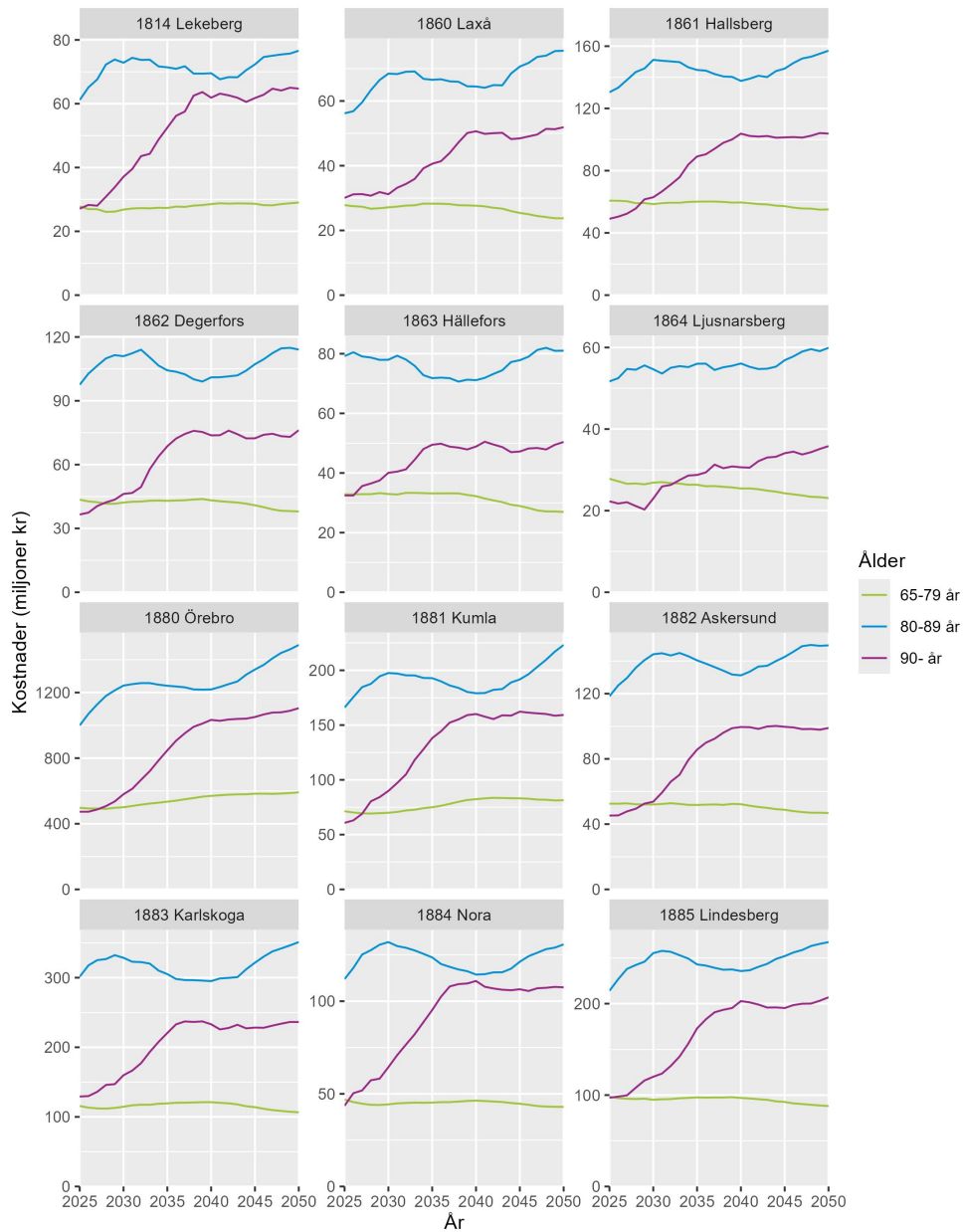
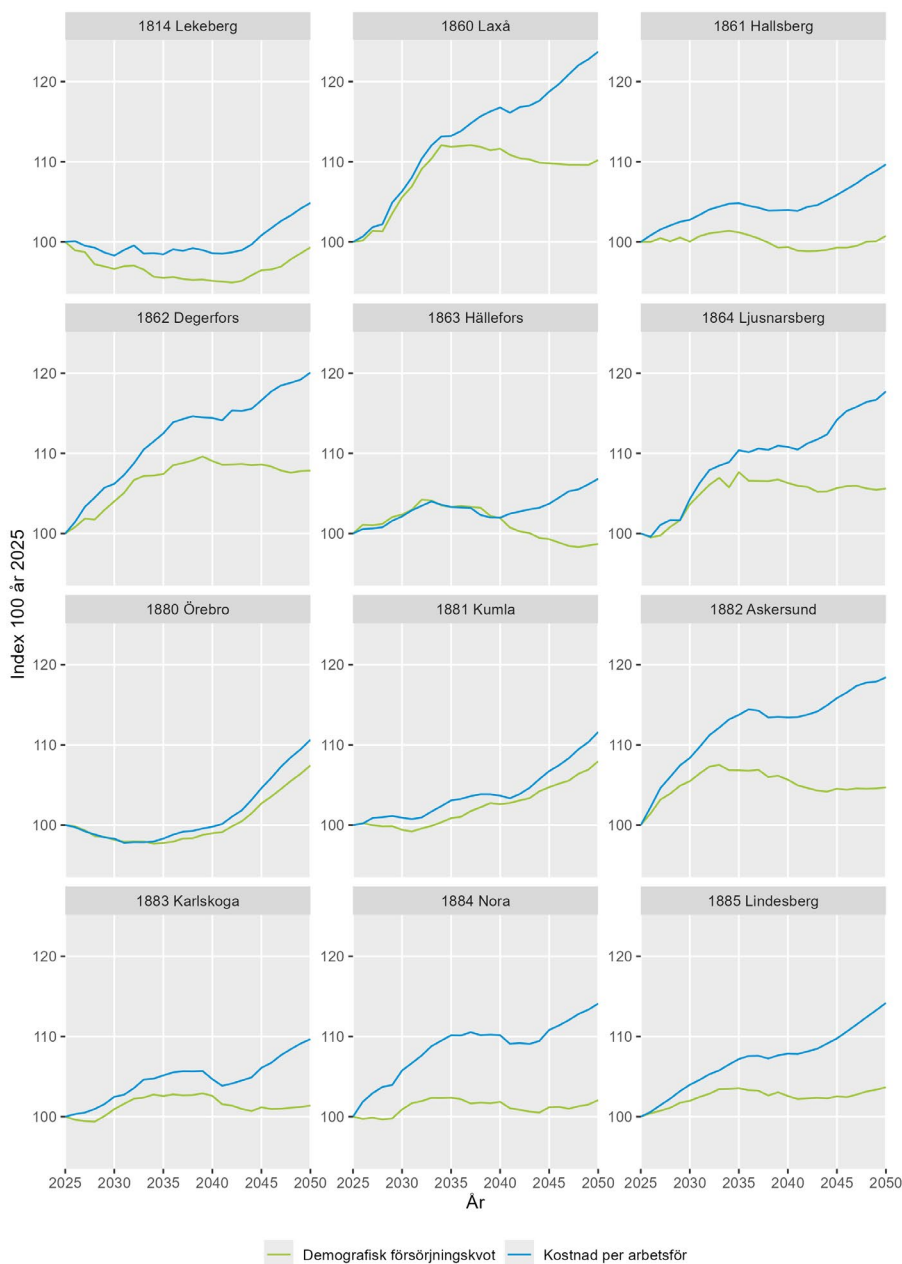

Diagram 12 visar en ytterligare uppdelning av kostnader för äldre i de tre åldersgrupperna 65–79 år, 80–89 år samt 90+ år. Enligt diagrammet är kostnaderna för åldersgruppen 65–79 år tämligen konstant i samtliga kommuner under hela perioden, med antingen en svag ökning eller en svag minskning. Detta beror på att antalet 65–79-åringar varken förväntas öka kraftigt eller minska kraftigt i någon kommun, samtidigt som prislappen för åldersgruppen är tämligen låg. Gällande åldersgruppen 80–89 år prognostiseras kostnaderna att vara högre år 2050, än år 2025, i samtliga kommuner. Det beror i huvudsak på att åldersgruppen växer i samtliga kommuner. Avslutningsvis visar diagrammet hur kostnaderna för åldersgruppen 90+

år ökar kraftigt i samtliga kommuner, i många fall med över hundra procent. Denna ökning beror i huvudsak på att åldersgruppen 90+ år procentuellt ökar kraftigt i länets kommuner. Därtill att prislappen för åldersgruppen är hög.

Diagram 13. Jämförelse mellan demografisk försörjningskvot och kostnad per arbetsför (20–64 år) om prislapparna vore de samma som år 2025.

I diagram 12 visas slutligen den procentuella utvecklingen av kostnad per arbetsför i jämförelse med den procentuella utvecklingen av demografisk försörjningskvot. Trenden för de två måtten ser olika ut och räknat som kostnad per arbetsför ökar försörjningsbördan ofta även efter att den demografiska försörjningskvoten slutat öka,

exempelvis i Laxå kommun där kostnaderna fortsätter att öka även efter att den demografiska försörjningskvoten har planat ut. I Nora kommun, där den demografiska försörjningskvoten förväntas vara relativt oförändrad, visar kostnadsberäkningen med prislapparna i stället på ökade kostnader de kommande tio åren. Som tidigare nämnt beror skillnaden mellan demografisk försörjningskvot och kostnad per arbetsför på att demografisk försörjningskvot inte tar hänsyn till de varierande kostnaderna för olika åldrar.

3. Vårldssektorer

3.1 Antal elever per skolform

I följande delavsnitt redovisas förväntat antal elever per skolform och per kommun. Med skolform avses förskola, grundskola samt gymnasium och därmed åldrarna 0–5 år, 6–15 år samt 16–19 år. Vidare presenteras åldersgrupperna uppdelat i en geografisk tematik: Norra länsdelen, Västra länsdelen, Örebro och Södra länsdelen.

3.1.1 Norra länsdelen

Diagram 14. Yngre åldersgrupper i Norra länsdelen år 2024 och 2034.

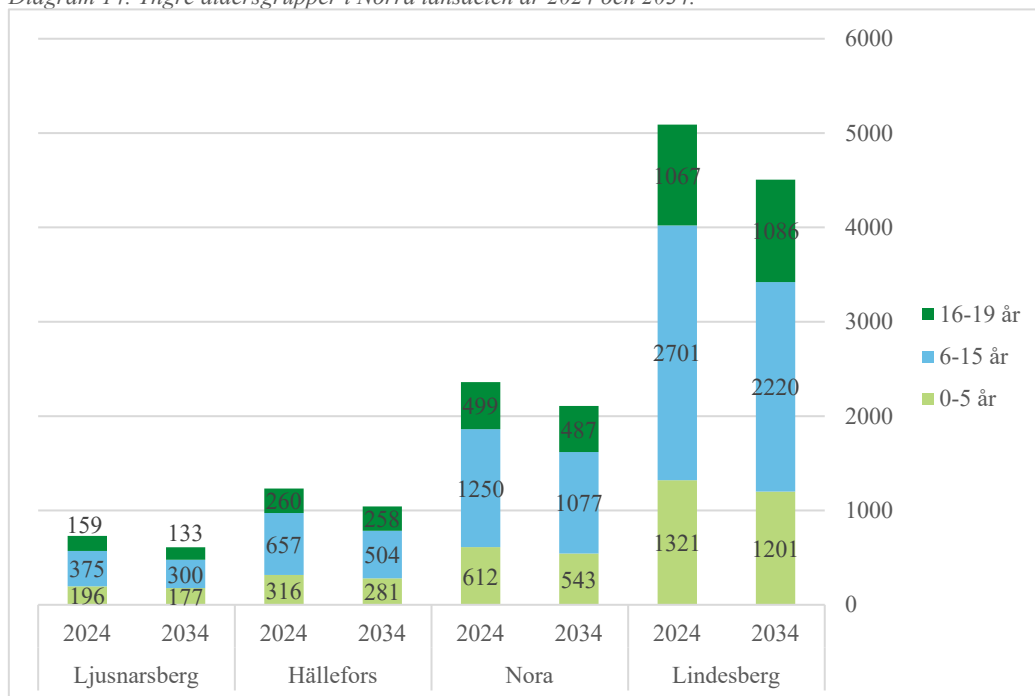
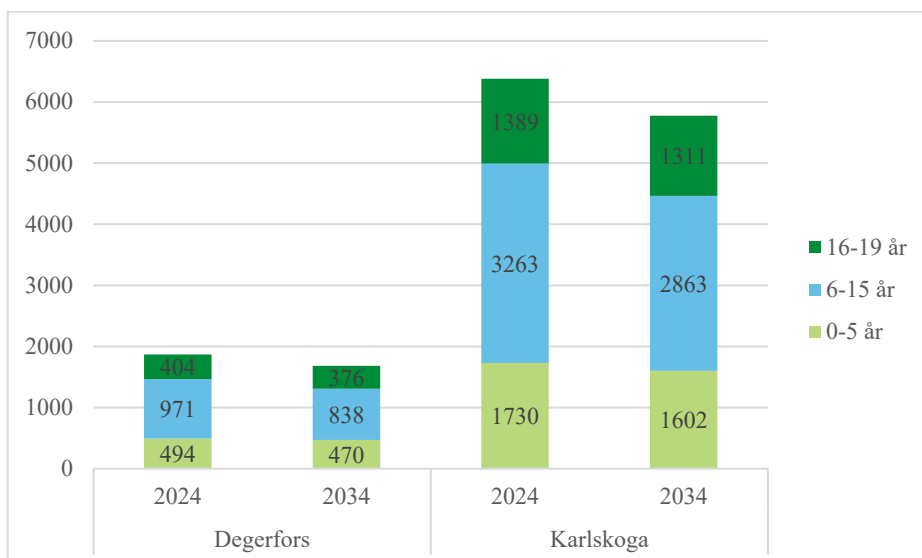

Diagram 13 visar utvecklingen av antalet barn och unga i åldrarna 0–5 år, 6–15 år och 16–19 år mellan 2024 och 2034 i Ljusnarsberg, Hällefors, Nora och Lindesberg. Prognosen pekar på en minskning i samtliga åldersgrupper i alla fyra kommuner förutom för 16–19 åringar i Lindesberg. Nedgången sker successivt över perioden och innebär att färre barn och unga förväntas bo i kommunerna i mitten av 2030-talet. Detta gäller både förskolebarn, skolbarn och ungdomar i gymnasieålder. I samtliga kommuner sker den största procentuella minskningen i åldersgruppen 6–15 år.

3.1.2 Västra länsdelen

Diagram 15. Yngre åldersgrupper i Västra länsdelen år 2024 och 2034.

Diagrammet visar förändringen i antalet barn och unga i åldrarna 0–5 år, 6–15 år och 16–19 år i Degerfors och Karlskoga mellan 2024 och 2034. Prognosen visar att samtliga åldersgrupper minskar i båda kommunerna under perioden. Minskningen sker gradvis och innebär att det totala antalet barn och ungdomar successivt förväntas bli lägre fram mot 2030talets mitt. Detta omfattar både förskolebarn, elever i grundskoleåldern och ungdomar nära gymnasieålder. Sett till de procentuella förändringarna är gruppen 6–15 år den som minskar mest i både Degerfors och Karlskoga.

3.1.3 Örebro

Diagram 16. Yngre åldersgrupper i Örebro år 2024 och 2034.

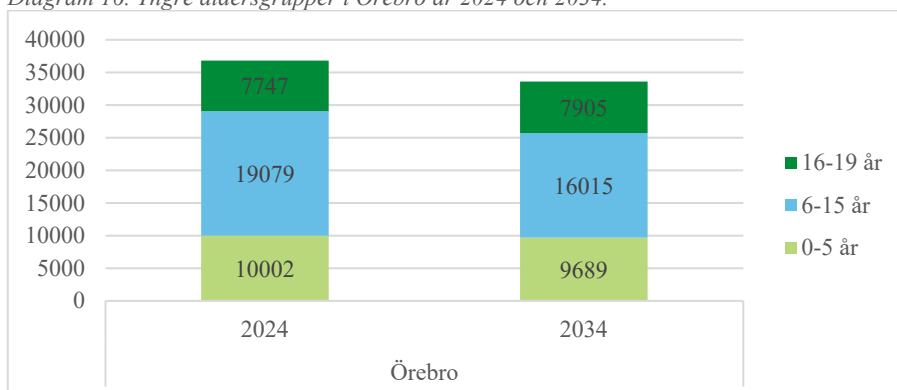
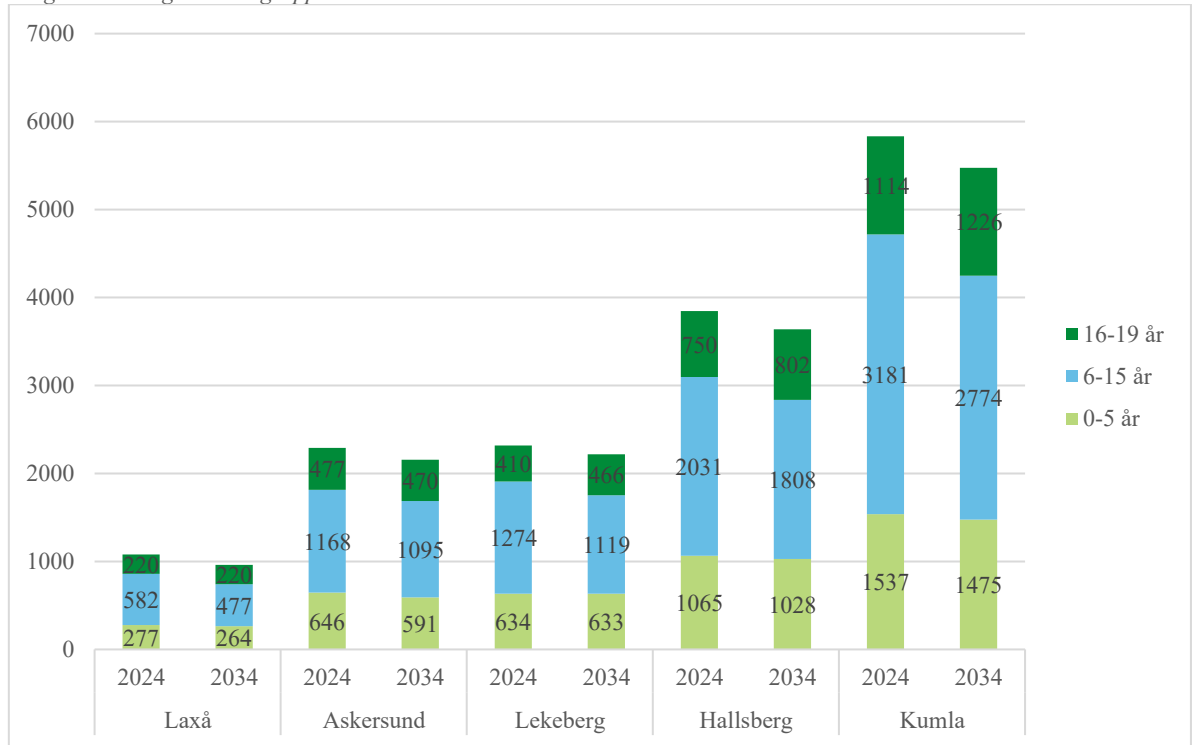

Diagram 15 visar utvecklingen av antalet barn och unga i åldrarna 0–5 år, 6–15 år och 16–19 år i Örebro mellan 2024 och 2034. Prognosen pekar på att antalet barn i förskole- och grundskoleålder minskar under perioden, medan antalet ungdomar i åldern 16–19 år ökar något. Sett till de procentuella förändringarna är nedgången störst i åldersgruppen 6–15 år.

3.1.4 Södra länsdelen

Diagram 17. Yngre åldersgrupper i Södra länsdelen år 2024 och 2034.

Diagrammet visar utvecklingen av antalet barn och unga i åldrarna 0–5 år, 6–15 år och 16–19 år mellan 2024 och 2034 i Laxå, Askersund, Lekeberg, Hallsberg och Kumla.

Gällande gruppen 0–5 år minskar antalet i samtliga fem kommuner, med en genomgående men måttlig nedgång. För mittengruppen 6–15 år minskar antalet tydligt i alla kommuner. För 16–19 år är utvecklingen mer blandad: Lekeberg, Hallsberg och Kumla ökar, Laxå ligger i stort sett oförändrat och Askersund minskar svagt.

Sammantaget innebär det färre barn i förskole- och grundskoleålder 2034 jämfört med 2024, medan förändringarna bland äldre ungdomar är små eller svagt positiva i flera kommuner. Störst procentuell nedgång sker i åldersgruppen 6–15 år i samtliga fem kommuner.

3.2 Antal personer i äldre åldersgrupper

I följande delavschnitt redovisas det förväntade antalet personer i äldre åldersgrupper per kommun. Med äldre åldersgrupper avses åldrarna 65–79 år, 80–89 år samt 90 år och äldre, vilka i olika grad relaterar till delar av äldreomsorgens och hälso- och

sjukvårdens verksamheter. Vidare presenteras åldersgrupperna uppdelat i samma geografiska tematik som föregående avsnitt: Norra länsdelen, Västra länsdelen, Örebro och Södra länsdelen.

3.2.1 Norra länsdelen

Diagram 18. Äldre åldersgrupper i Norra länsdelen år 2024 och 2034.

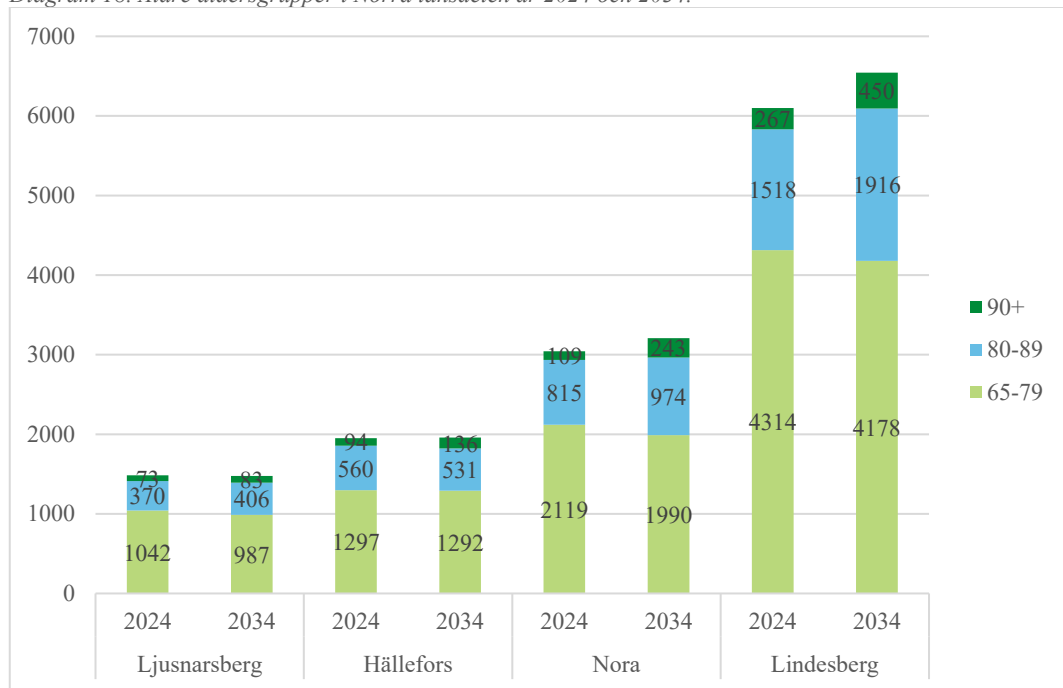
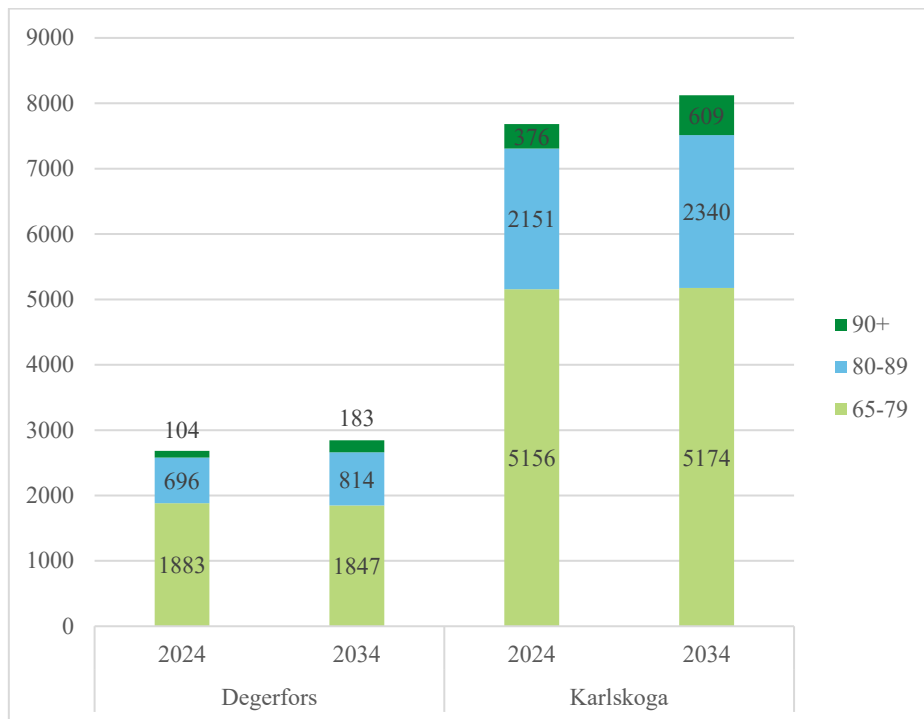

Diagram 17 visar hur åldersgrupperna 65–79 år, 80–89 år och 90 år och äldre förändras mellan 2024 och 2034 i Ljusnarsberg, Hällefors, Nora och Lindesberg. 65–79-årsgruppen minskar samtliga fyra kommuner, vilket innebär att åldersgruppen blir mindre till 2034 än 2024. Gällande gruppen 80–89 år ökar antalet i Ljusnarsberg, Nora och Lindesberg, medan antalet i Hällefors minskar. För 90+ syns en tydlig uppgång i alla kommuner, med särskilt kraftig ökning i Nora och Lindesberg. Sammantaget rör sig åldersstrukturen mot färre 65-79-åringar och fler i den äldsta åldersgruppen.

Högst procentuell förändring återfinns i 90+ i samtliga kommuner, där ökningen är störst i Nora och Lindesberg, följt av Hällefors och Ljusnarsberg.

3.2.2 Västra länsdelen

Diagram 19. Äldre åldersgrupper i Västra länsdelen år 2024 och 2034.

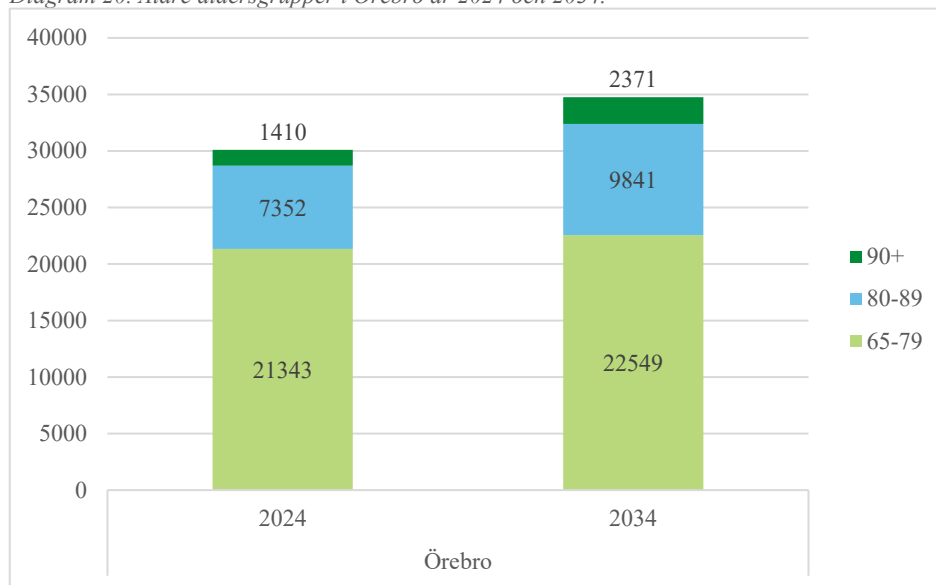

Diagrammet visar hur antalet äldre i åldrarna 65–79, 80–89 och 90 år och äldre förändras mellan 2024 och 2034 i Degerfors och Karlskoga.

65–79-årsgruppen minskar i Degerfors samtidigt som den ökar marginellt i Karlskoga. Gällande gruppen 80–89 år ökar antalet i båda kommuner. För 90+ syns en tydlig uppgång i Degerfors och Karlskoga. Sammantaget växer de äldre åldersgrupperna till antal, mellan 2024 och 2034, till vilket åldersgruppen 90+ utgör den största procentuella förändringen i båda kommunerna.

3.2.3 Örebro

Diagram 20. Äldre åldersgrupper i Örebro år 2024 och 2034.

Diagrammet visar hur antalet människor i åldrarna 65–79, 80–89 och 90 år och äldre förändras mellan 2024 och 2034 i Örebro kommun. Antalet personer i grupperna 65–79 år samt 80–89 år växer tydligt. Även antalet personer som är 90 år eller äldre stiger markant över perioden och utgör även den åldersgrupp med störst procentuell tillväxt.

3.2.4 Södra länsdelen

Diagram 21. Äldre åldersgrupper i Södra länsdelen år 2024 och 2034.

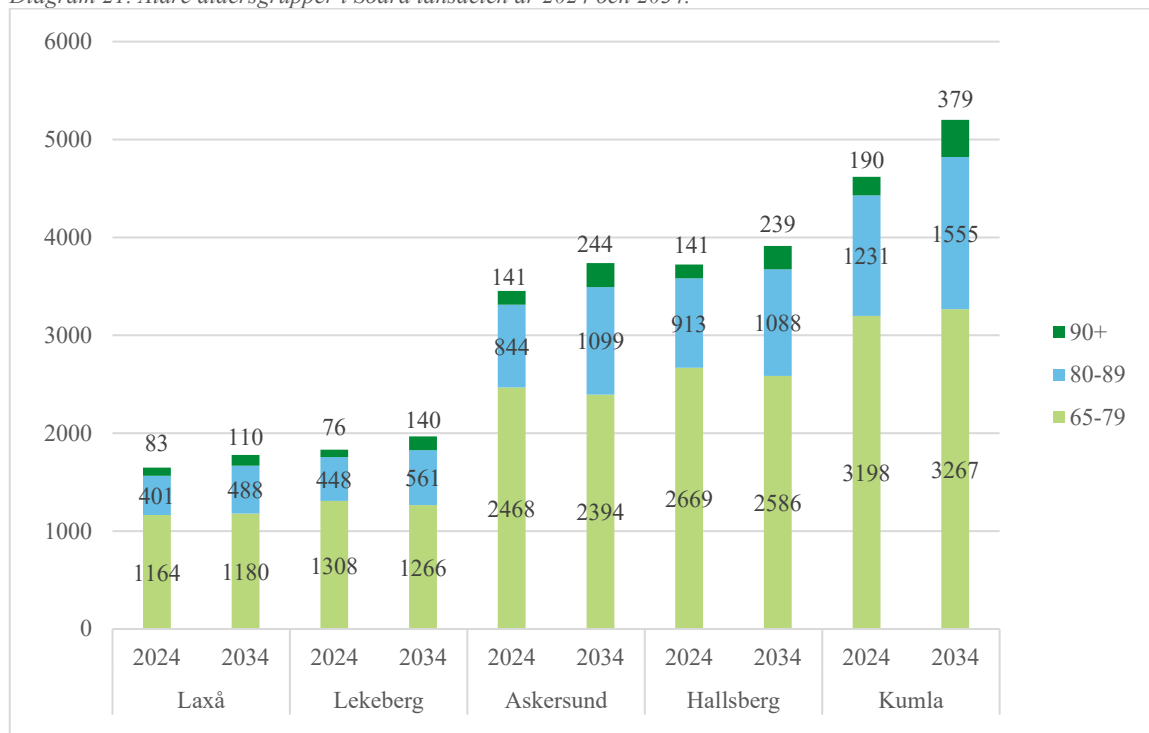

Diagram 20 visar hur antalet äldre förändras mellan 2024 och 2034 i Laxå, Lekeberg, Askersund, Hallsberg och Kumla.

I Laxå ökar samtliga tre åldersgrupper, och den tydligaste ökningen sker i gruppen 90 år och äldre. I Lekeberg växer också alla grupper, med en något starkare uppgång i 80–89 år och en fortsatt tydlig tillväxt i 90+. Askersund uppvisar en minskning i åldersgruppen 65–79 år, men både 80–89 år och 90+ ökar, vilket gör att den totala äldre befolkningen fortsätter att växa. Hallsberg har ett liknande mönster, där 65–79-åringarna minskar något samtidigt som både 80–89 år och 90+ ökar. I Kumla växer alla tre åldersgrupper, och ökningen är särskilt markant i 80–89 år och 90+.

Sammantaget växer de äldre åldersgrupperna i nästan alla kommuner, och den största procentuella ökningen återfinns i gruppen 90 år och äldre.

3.3 Konsekvenser för framtida planering

I avsnitt 3 har hittills den framtida demografiska förändringen av yngre samt äldre åldersgrupper redovisats. Detta på kommunnivå mellan åren 2024 och 2034. Till detta har två genomgripande mönster kunnat identifieras. Det första är att barngrupperna minskar i samtliga kommuner mellan 2024 och 2034. Än om det på detaljnivå finns viss lokal variation minskar befolkningen i åldersgruppen 0–19 år i samtliga kommuner.

Därtill finnes ett motsatt mönster gällande de äldre befolkningsgrupperna, 65–79 år, 80–89 år samt 90+ år, vilka i regel ökar i länets kommuner. Denna ökning hittas dock inte i de kommuner som tidigare, i avsnitt 2, konstaterades ha en framtida minskande befolkning. Det gäller Hällefors, Laxå och Ljusnarsberg. Dock minskar de andra åldersgrupperna mer i dessa kommuner, vilken gör den relativa ökningen av de äldre åldersgrupperna större.

Ett genomgående drag är att det kommer finnas färre barn samtidigt som det kommer finnas fler äldre i länets kommuner. Färre antal barn kan ganska okomplicerat översättas till ett minskat elevunderlag, eftersom de flesta barn antas vara skolelever. Samtidigt går det att göra ett liknande, om än lite mer komplicerat, resonemang gällande äldre åldersgrupper och vård och omsorg.

Diagram 22. Invånare 65–79 och 80+ med hemtjänst samt särskilt boende Örebro läns kommuner (ovägt medel), andel år 2015–2024.

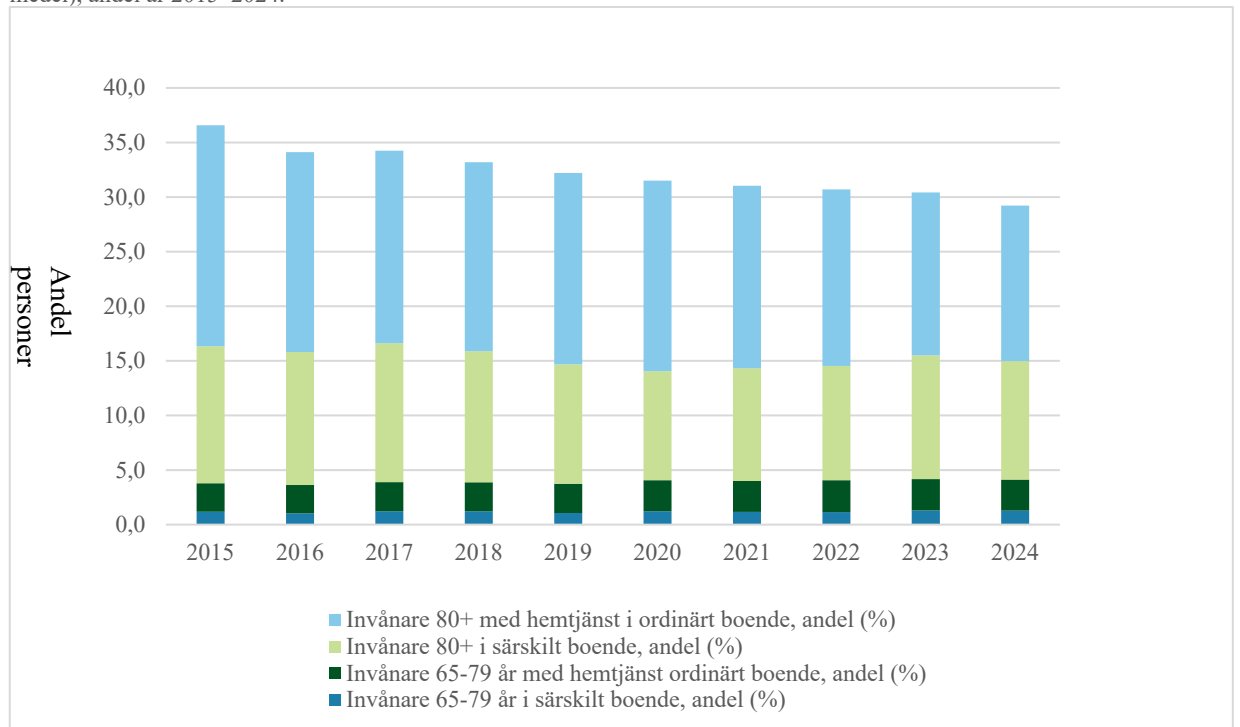

Diagram 21 visar andelen äldre invånare som bor i särskilt boende alternativt har hemtjänst i ordinärt boende, uppdelad i åldersgrupperna 65–79 år samt 80+ år. Detta mellan åren 2015 och 2024. Fortsättningsvis visar diagrammet på en nedåtgående trend där en minskande andel av den äldre befolkningen bor i särskilt boende alternativt har hemtjänst i ordinärt boende. Det kan därmed finnas anledning att tro att en allt lägre andel av den äldre befolkningen är i behov av vård och omsorg framåt. Detta kan bero på exempelvis medicinska framsteg och förebyggande hälsoeffekter, alternativt att färre människor blir beviljade vård och omsorg. Än om andelen äldre i behov av vård och omsorg minskar, kan det vara så att antalet äldre i behov av vård och omsorg ökar. Detta eftersom äldre väntas utgöra en större del av befolkningen framåt.

4. Arbetsmarknad och kompetensförsörjning

I följande avsnitt presenteras den demografiska förändringen kopplat till arbetsmarknad och kompetensförsörjning. Detta innefattar dels länets förändrade försörjningskvot, från år 2000 till år 2050. Därtill presenteras

Diagram 23. Demografisk försörjningskvot för Örebro län år 2000–2050.

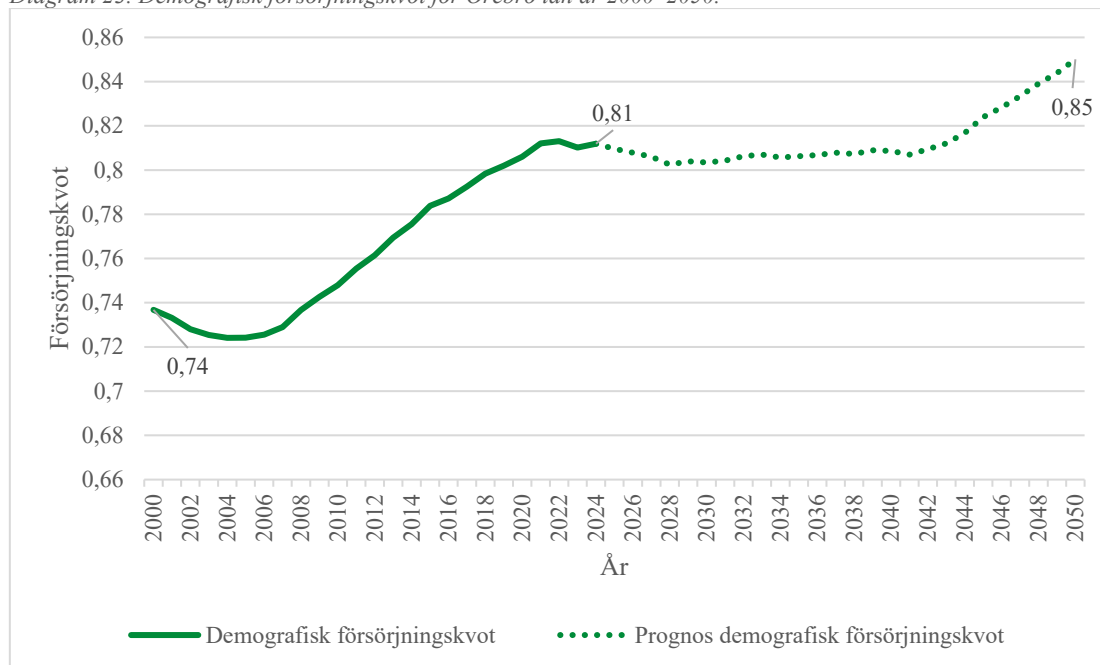

Diagram 22 visar den historiska demografiska försörjningskvoten, såväl som den prognostiserade demografiska försörjningskvoten, för Örebro län. Som tidigare redovisat, i avsnitt 2, varierar den demografiska försörjningskvoten mellan länets kommuner. I diagrammet ovan kan uttydas en ökad historisk demografisk försörjningskvot, mellan åren 2000 och 2024. Därtill prognostiseras försörjningskvoten att vidare öka mellan åren 2025 och 2050, från 0,81 till 0,85. Det innebär att varje arbetsför i Örebro län år 2050 kommer behöva försörja 0,85 personer utöver sig själv. Denna ökning indikerar färre arbetsföra personer år 2050. Därtill att de arbetsföra personerna behöver försörja en allt större del av befolkningen.

4.1 Bristyrken samt utbildningar

Förutom en generell utmaning kopplat till den demografiska förändringen i form av ökad försörjningsbörda för den arbetsföra befolkningen, bedöms den demografiska förändringen även ge upphov till mer specifika arbetsmarknadsrelaterade utmaningar.

Dessa mer specifika utmaningar inbegriper en mer ansträngd kompetensförsörjning. Dels eftersom den demografiska förändringen ökar behovet av arbetskraft inom exempelvis äldreomsorg. Därtill att arbetskraftsbehoven riskerar bli svårare att möta inom yrken i vilka det redan råder brist idag. I och med detta redovisas i följande delavsnitt huvudsakligen utbildningar som bedöms gå mot ett underskott av utbildade. Detta enligt SCB:s rapport *Regionala trender och prognoser 2025: Med sikte på 2040*. Bedömningarna görs på länsnivå fram till år 2040.

4.1.1 Skola

I följande delavsnitt presenteras tillgång och efterfrågan på utbildade relaterade till skola: ämneslärarutbildning samt yrkeslärarutbildning. Detta följt av en övergripande kommentar gällande andra lärarutbildningar.

Diagram 24. Tillgång och efterfrågan på ämneslärarutbildade 2023–2040.

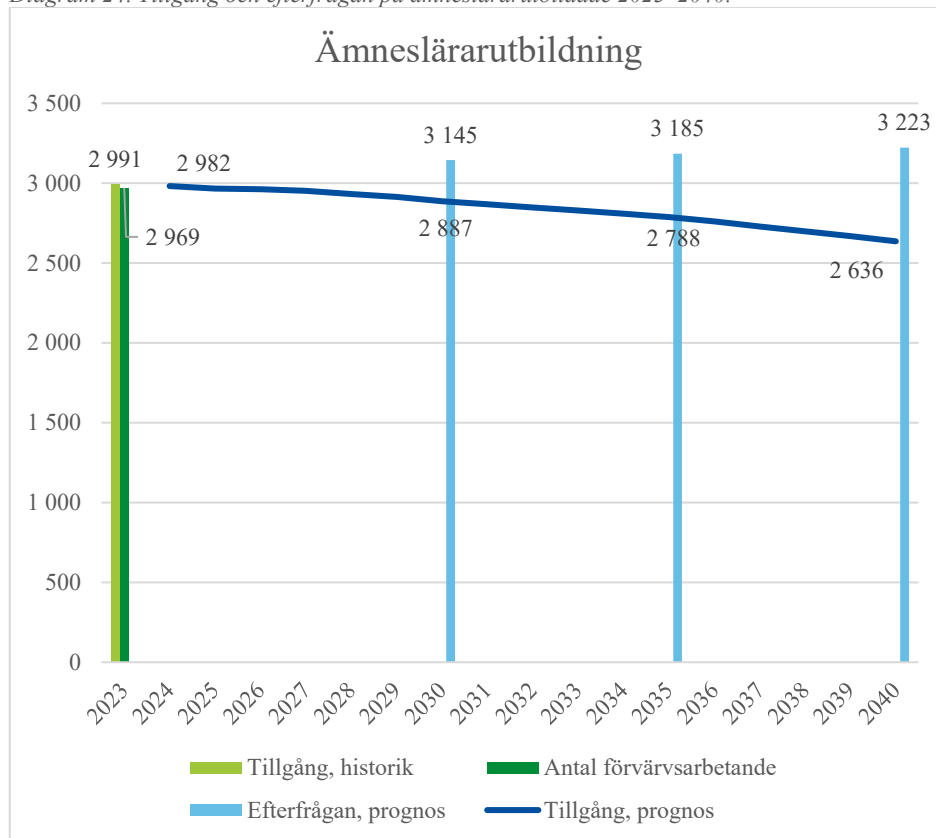
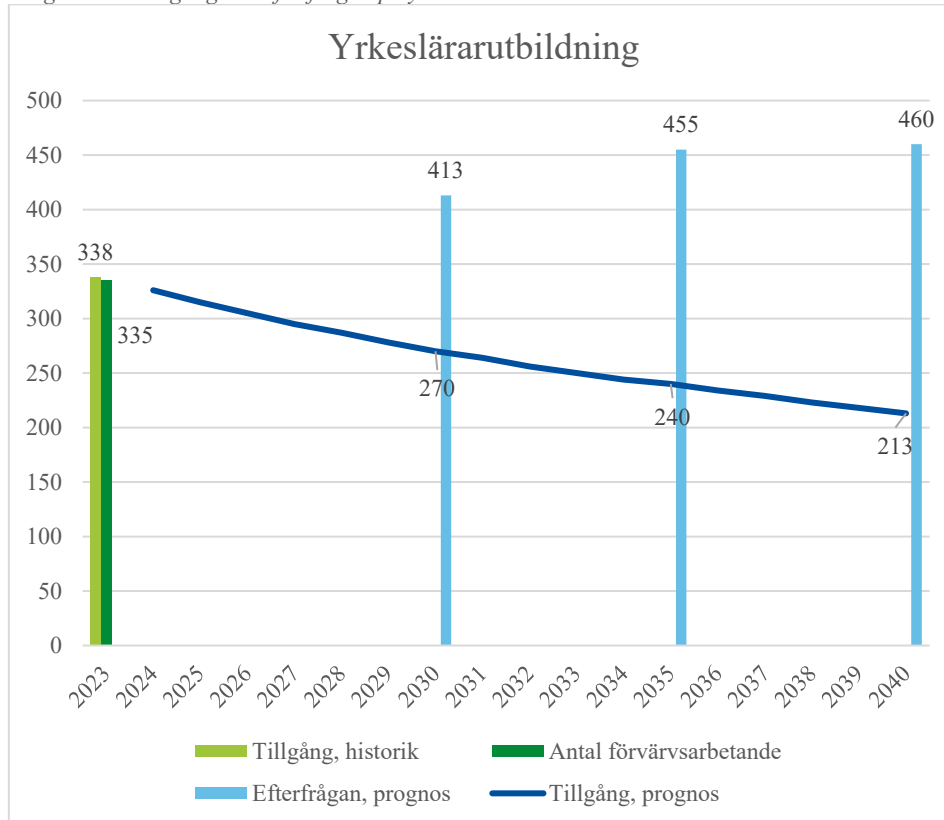

Diagram 23 visar tillgång samt efterfrågan på arbetskraft från ämneslärarutbildningen mellan åren 2023 och 2040. Nuvarande tillgång består av cirka 42 % män och cirka 11 % utrikes födda.³ Enligt diagrammet bedöms det råda brist på utbildade ämneslärare framåt. Tillgången minskar något under perioden, främst till följd av

³ Statistiska centralbyrån (SCB), *Supercross* (2023), mikrodata hämtade via MONA.

omfattande pensionsavgångar och att fler lämnar utbildningsgruppen genom vidareutbildning än vad som tillkommer genom examination och inflyttning. Samtidigt ökar efterfrågan något, bland annat genom att fler examinerade ämneslärare antas ersätta lärare utan examen. Sammantaget innebär detta att efterfrågan väntas överstiga tillgången mot slutet av perioden, vilket leder till en risk för brist år 2040.

Diagram 25. Tillgång och efterfrågan på yrkeslärarutbildade 2023–2040.

Tillgången på yrkeslärarutbildade i Örebro län uppgick till omkring 340 personer år 2023, och majoriteten arbetar inom gymnasial utbildning. Av dessa 340 personer finns det ungefär lika många män som kvinnor, samtidigt som utrikes födda utgör ca 8 % av tillgången.⁴ Tillgången väntas minska kraftigt, med cirka 35 procent fram till år 2040, framför allt på grund av omfattande pensionsavgångar och att fler lämnar gruppen genom vidareutbildning än vad som tillkommer genom examination eller inflyttning. Samtidigt ökar efterfrågan i takt med att fler utbildade yrkeslärare antas ersätta dem som idag arbetar utan yrkeslärarutbildning. Sammantaget innebär detta att efterfrågan beräknas överstiga tillgången tydligt vid periodens slut, vilket medför risk för stor brist år 2040.

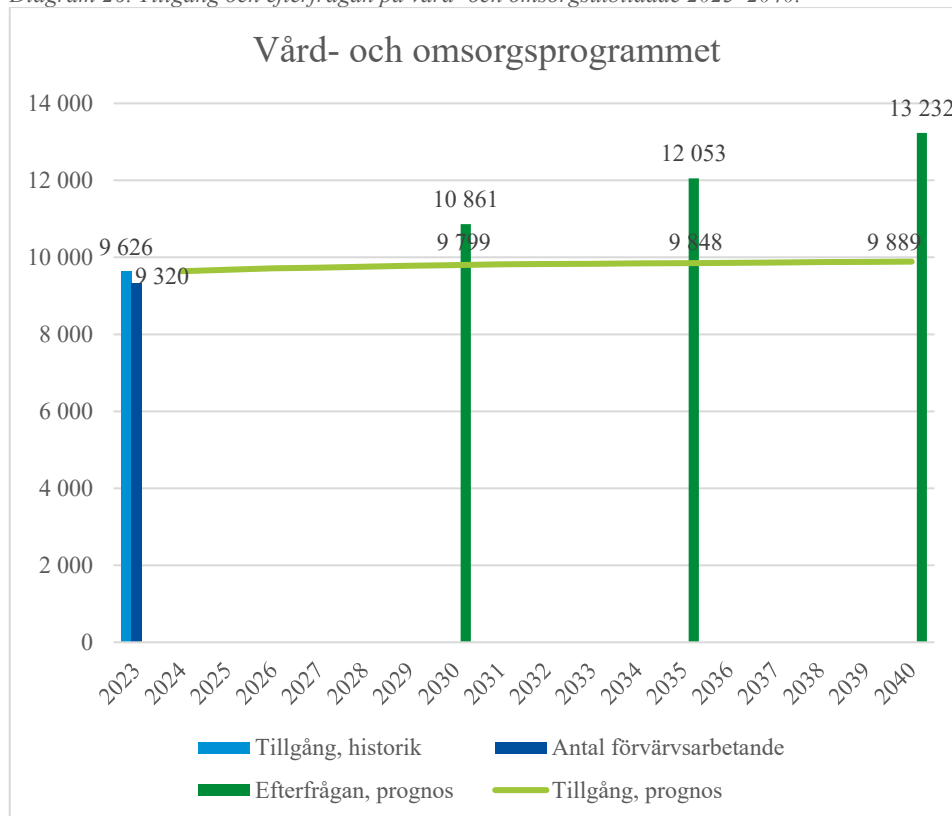
⁴ Ibid.

De övriga lärarutbildningarna inom skolområdet uppvisar olika utvecklingsmönster. Grundlärarutbildningen mot fritidshem väntas få en kraftigt minskande tillgång och därmed risk för stor brist, medan grundlärarutbildningarna mot F-3 och 4-6 bedöms få ett mer balanserat läge med i stort sett oförändrad tillgång och en svagt ökande efterfrågan. För förskollärarutbildningen minskar tillgången något samtidigt som efterfrågan ökar, vilket innebär risk för viss brist. Tillgången på speciallärare och specialpedagoger väntas däremot öka mer än efterfrågan, vilket kan leda till ett mindre överskott mot slutet av perioden.

4.1.2 Vård och omsorg

Delavsnittet innefattar bedömningar på tillgång och efterfrågan av utbildade inom vård och omsorg. Närmare bestämt vård- och omsorgsprogrammet samt sjuksköterskeutbildning, grundnivå. Delavsnittet avslutas med en övergripande kommentar gällande fler utbildningar inom vård och omsorg samt social omsorg.

Diagram 26. Tillgång och efterfrågan på vård- och omsorgsutbildade 2023–2040.

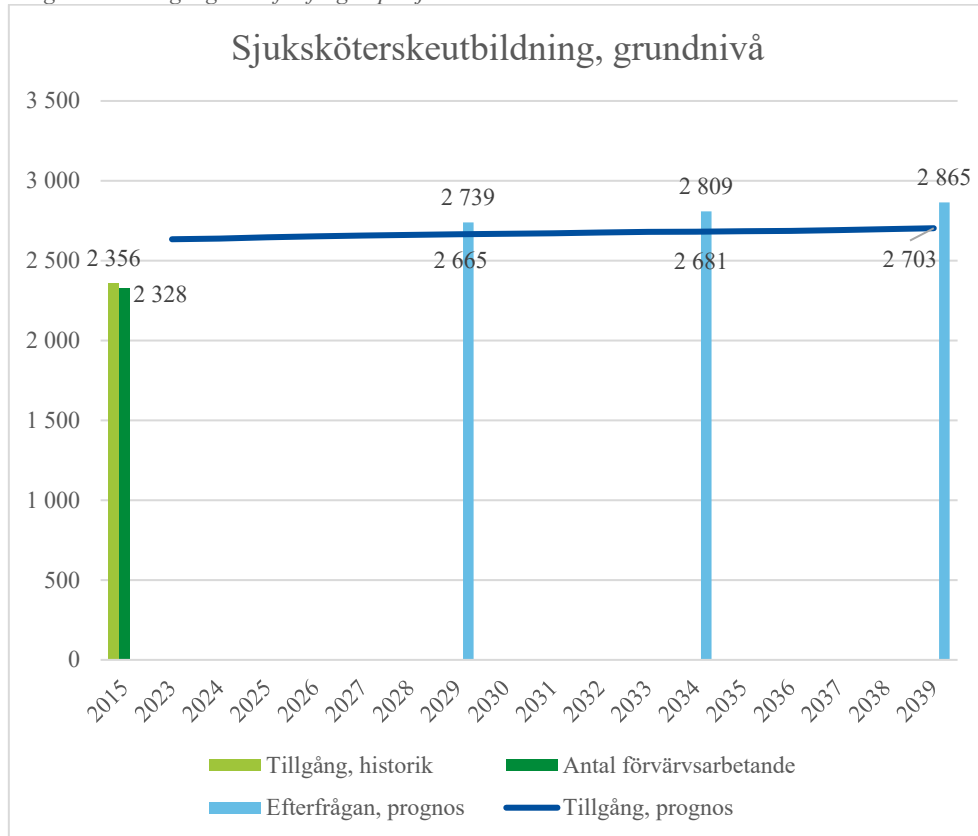

Tillgången på vård- och omsorgsutbildade i Örebro län uppgick till cirka 9 600 personer år 2023. Av dessa är cirka 29 % utrikes födda samtidigt som cirka 17 % är män.⁵ Tillgången på vård- och omsorgsutbildade väntas vara relativt oförändrad fram

⁵ Ibid.

till 2040, då antalet examinerade och inflyttade ungefär motsvarar dem som lämnar arbetskraften eller vidareutbildar sig. Samtidigt beräknas efterfrågan öka med omkring 40 procent, dels på grund av ett växande personalbehov inom äldreomsorg och hälso- och sjukvård när antalet äldre ökar, dels till följd av utbildningsväxlingen som innebär att fler yrken - särskilt undersköterska - kräver formell utbildning. Sammantaget väntas efterfrågan överstiga tillgången i slutet av prognosperioden, vilket innebär risk för brist på vård- och omsorgsutbildade i länet år 2040.

Diagram 27. Tillgång och efterfrågan på sjuksköterskeutbildade 2023–2024.

Tillgången på grundutbildade sjuksköterskor i Örebro län uppgick till omkring 2 600 personer år 2023. Av dessa är cirka 14 % män och cirka 13 % utrikes födda.⁶ Vidare väntas tillgången vara relativt oförändrad fram till 2040, då examination, inflyttning och avgångar från arbetskraften bedöms balansera varandra. En betydande andel lämnar dock utbildningsgruppen genom vidareutbildning till specialistsjuksköterska eller barnmorska, och inrikes flytt ger ett visst nettotapp för länet. Samtidigt beräknas efterfrågan öka med cirka 10 procent till följd av att befolkningen växer och att andelen äldre stiger, vilket ökar behovet av sjuksköterskor både inom hälso- och sjukvården och äldreomsorgen. Även om tillgång och efterfrågan bedöms vara ungefär i balans år 2040 kvarstår dagens brist, eftersom legitimationskravet gör att

⁶ Ibid.

tjänster som i dag inte kunnat tillsättas inte fångas upp i efterfrågeprognosen. Sammantaget innebär detta att bristen på grundutbildade sjuksköterskor i länet bedöms bestå under hela prognosperioden.

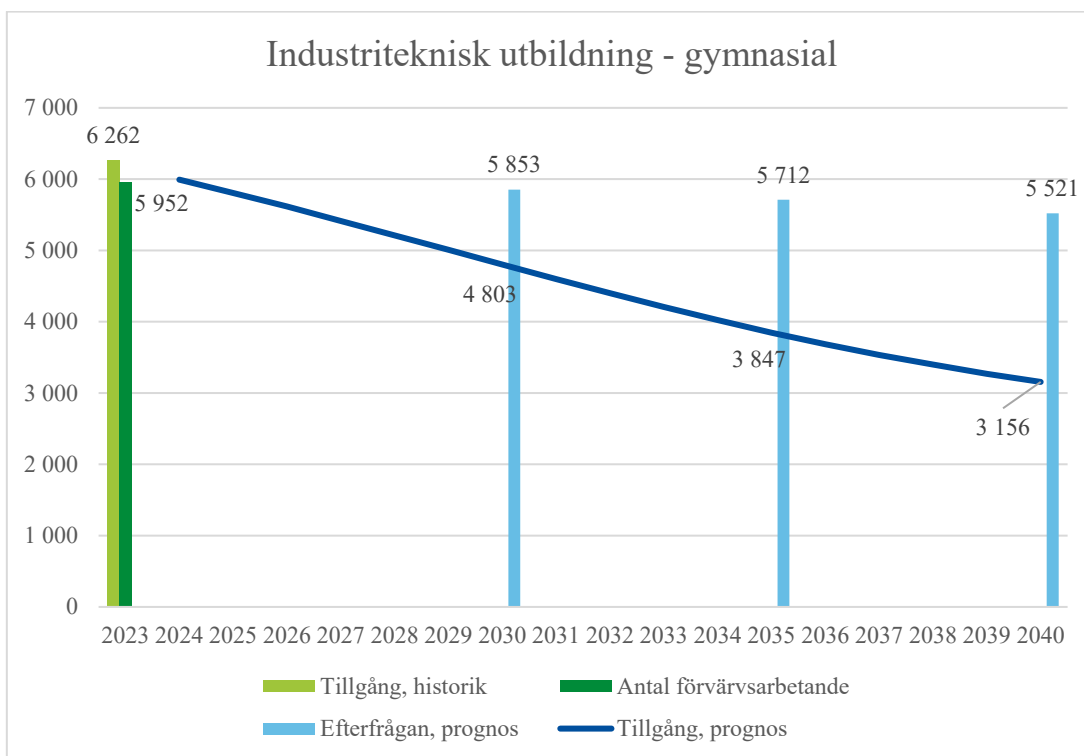
De övriga utbildningsgrupperna inom vård- och omsorg samt social omsorg uppvisar varierande utvecklingsmönster. För apotekar- och receptarieutbildade har tillgången ökat något, men någon bedömning för år 2040 saknas. Arbetsterapeuter och biomedicinska analytiker bedöms däremot få ett mer balanserat arbetsmarknadsläge när tillgång och efterfrågan utvecklas i ungefär samma takt.

Fysioterapeututbildningen väntas fortsatt präglas av brist, medan läkarutbildade rör sig mot ett mer balanserat läge även om brist kvarstår för vissa specialister. För specialistsjuksköterskeutbildade finns risk för viss brist trots en ökande tillgång. Psykologutbildade väntas däremot gå mot ett visst överskott, samtidigt som socionomutbildade riskerar ett betydande överskott i slutet av perioden. Inom tandvårdens utbildningsgrupper går utvecklingen åt olika håll: tandläkarutbildade bedöms fortsatt riskera brist, medan tandsköterskeutbildade kan få ett överskott när tillgången ökar snabbare än efterfrågan.

4.1.3 Arbetsmarknad utanför välfärdssektorn

I följande delavsnitt redovisas den framtida tillgången och efterfrågan på utbildade utanför välfärdssektorn. Initialt presenteras tillgång och efterfrågan på industritekniskt utbildade, följt av en översiktlig kommentar inbegripande gymnasieutbildningar och högskoleutbildningar.

Diagram 28. Tillgång och efterfrågan på industritekniskt utbildade 2023–2040.

Tillgången på industritekniskt utbildade i Örebro län uppgick till cirka 6 300 personer år 2023. Av dessa är cirka 10 % kvinnor och cirka 14 % utrikes födda.⁷ Tillgången väntas minska kraftigt, med omkring 50 procent fram till 2040. Minskningen förklaras av att antalet examinerade och inflyttade inte bedöms räcka för att ersätta de många som lämnar arbetskraften, framför allt till följd av omfattande pensionsavgångar. Samtidigt väntas efterfrågan minska något, bland annat på grund av utbildningsväxlingen där arbetsgivare vid nyrekrytering i större utsträckning bedöms efterfråga andra utbildningsbakgrunder inom yrken där industritekniskt utbildade idag arbetar. Dessutom utvecklas efterfrågan svagt i de branscher som traditionellt anställer denna grupp, särskilt inom tillverkningsindustrin. Sammantaget innebär detta att efterfrågan bedöms överstiga tillgången tydligt mot slutet av perioden, vilket leder till risk för stor brist på industritekniskt utbildade i Örebro län år 2040.

På gymnasial nivå fortsätter byggutbildningen och el-, automations- och datortekniska utbildningen att präglas av brist när efterfrågan överstiger tillgången, medan försäljnings- och serviceutbildningen uppvisar ett mer balanserat läge. Samtidigt finns ett tydligt framtida överskott inom högskoleförberedande utbildningar, exempelvis naturvetenskaps-, ekonomi-, teknik- och samhällsvetenskapsprogrammen, där tillgången är större än arbetsmarknadens behov. På högskolenivå visar civilingenjörsutbildningen fortsatt brist, medan

⁷ Ibid.

högskoleingenjörsutbildningen och datautbildning, 3 år eller längre, i högre grad ligger nära balans. I kontrast till detta råder ett framtida överskott inom journalistisk och medievetenskaplig utbildning, humanistisk utbildning samt juristutbildningen, där tillgången bedöms vara betydligt större än efterfrågan.

5. Sammanfattning

Den här rapporten syftar till att bidra med kunskap om framtidens demografi, bidra till det offentliga samtalet och skapa en grund för strategiska beslut samt planering i en tid av förändrade demografiska villkor. Rapporten har behandlat centrala förändringar i fruktsamhet, åldersstruktur och befolkningsammansättning samt belyst konsekvenser för välfärd, arbetsmarknad och kommunala verksamheter. Genom denna översikt tydliggörs de demografiska utmaningar som behöver hanteras i det fortsatta arbetet.

Örebro läns befolkning prognostiseras att öka fram till år 2050. Dock framträder en mer komplex bild när detta bryts ned på kommunnivå. Mellan åren 2024 och 2034 förväntas befolkningen minska i nio av länets kommuner. Därtill, mellan åren 2024 och 2050 förväntas befolkningen minska i sju av länets kommuner. Vidare stagnerar eller ökar folkmängden i åldersgrupperna 0–19 år samt 20–64 år svagt. Detta samtidigt som folkmängden i gruppen 65+ år ökar kraftigt. Till detta finns det lokal variation där den äldre åldersgruppen kommer utgöra en allt större del i Hällefors, Laxå och Ljusnarsberg. Samtidigt kommer den yngre åldersgruppen utgöra störst andel i kommunerna Hallsberg, Kumla och Lekeberg.

Den framtida demografiska förändringen kan till stor del förklaras av den låga nivån av barnafödande, till vilket vissa kommuner växer på grund av inrikes såväl som utrikes nettoinvandring. De senaste årens födelsetal är de lägsta som någonsin har uppmätts och ligger klart under den nivå som krävs för att befolkningen inte ska minska utan inflyttning. En mindre andel arbetsför befolkning påverkar samtliga kommuner även om vissa kommuner prognostiseras att drabbas hårdare. Detta illustreras i den demografiska försörjningskvoten som är ett uttryck på hur många personer varje person i arbetsför ålder måste försörja, sig själv borträknad. Den demografiska försörjningskvoten bedöms öka i tio av länets tolv kommuner, fram till år 2050. Dock tar den demografiska försörjningskvoten inte hänsyn till ålder, till vilket äldre är dyrare än yngre. Barngrupperna blir mindre i samtliga kommuner samtidigt som de äldre åldersgrupperna, och i synnerhet människor som är 90+ år, blir fler i samtliga kommuner. Detta leder sammantaget till ökade kostnader, dels för vård- och omsorg, dels för välfärdssektorn över lag.

Den förändrade demografin prognostiseras även att påverka länets kompetensförsörjning. Förutom att demografin direkt kommer påverka efterfrågan på vissa yrken som exempelvis undersköterskor och sjuksköterskor, kommer det även bli svårare att säkerställa kompetensförsörjningen i de yrken som är bristyrken idag. Detta till följd av en minskad arbetsför befolkning.

5.1 Slutsatser

Rimligtvis kommer den demografiska förändringen få bredare påverkan än vad som belyses i den här rapporten, dels eftersom vissa frågor faller utanför avgränsningen, dels eftersom flera konsekvenser är svåra att förutse. Dock belyser rapporten att flera centrala delar av välfärden kommer att påverkas samtidigt. Det mest konsekventa mönstret är att antalet barn minskar i alla kommuner medan de äldsta åldersgrupperna ökar, särskilt 80+ år och 90+ år. Detta skapar en omfördelning av behov över tid som kommuner behöver ta höjd för - minskat elevunderlag på kort sikt och växande omsorgsbehov på längre sikt.

Utvecklingen av den demografiska försörjningskvoten visar att en allt mindre andel av befolkningen utgörs av personer i arbetsför ålder. Även om kvoten planar ut i vissa kommuner ökar den kostnadsviktade försörjningsbördan eftersom de grupper som växer är de mest resurskrävande. Det innebär att skillnaden mellan demografisk utveckling och ekonomisk belastning riskerar att bli större framöver. Denna utmaning kan vidare problematiseras utifrån hur den demografiska förändringen kommer leda till ökade kostnader för välfärdssektorn i kombination med en minskande arbetsför befolkning såväl som ökad sysselsättning i välfärden. Närmare bestämt hur en minskad arbetsför befolkning innebär en minskad skattebas samtidigt som välfärdskostnader ökar. Därtill att efterfrågan bland yrken i välfärden, som i regel finansieras med skattemedel, ökar.

Vidare bedöms kompetensförsörjningen bli en särskilt utmanande del av omställningen. I flera utbildningsgrupper - bland annat inom vård, omsorg och delar av skolan - minskar tillgången samtidigt som efterfrågan ökar. Detta gäller också industriteknisk utbildning. Sammantaget innebär det att den demografiska utvecklingen inte enbart ökar behovet av personal, utan även försvårar möjligheterna att rekrytera. Fortsättningsvis visar rapporten på att tillgången i vissa av dessa utbildningsgrupper är obalanserade med avseende på kön eller födelsebakgrund. Exempel på detta är hur vård- och omsorgsutbildade i hög grad är utrikes födda och kvinnor. Därtill hur industritekniskt utbildade i hög grad är inrikes födda och män. Denna sammansättning indikerar att en hållbar kompetensförsörjning kräver en breddad rekrytering som riktar sig till hela arbetskraften. Därtill kräver en hållbar kompetensförsörjning färre utbildade inom utbildningar som i framtiden riskerar överskott av arbetskraft, som exempelvis högskoleförberedande utbildning, juristutbildningen och humanistisk utbildning.

Vidare finns anledning att tro att konsekvenserna av den demografiska förändringen kan dämpas av arbetsinvandring. Eftersom de låga födelsetalen återfinns i hela landet, och i stora delar av Europa, minskar möjligheten att möta framtida personalbehov genom inhemsk rekrytering. Arbetskraftsinvandring kan därför utgöra en viktig källa

till kompetens inom bristyrken, särskilt i sektorer där dagens arbetskraft redan till stor del består av utrikes födda. Samtidigt innebär detta att utvecklingen blir mer beroende av migrationens omfattning och sammansättning framöver, vilket är faktorer som kan förändras över tid.

En slutsats är därför att de kommande åren kräver planering som tar höjd för tre samtidiga förhållanden:

1. fler äldre i absolut tal,
2. färre yngre och en minskande arbetskraftsbas,
3. ökade svårigheter att bemanna verksamheter där behoven växer snabbast och där behoven finns redan idag.

Därmed blir det viktigt att hantera både volymförändringar och kompetensförsörjning parallellt, eftersom båda utvecklingarna är tydligt kopplade till den förändrade demografin.

Källförteckning

Statistikmyndigheten SCB. (2025). *Regionala trender och prognoser 2025 – Örebro län*. [orebro-lan-20251215.pdf](#)

Statistiska centralbyrån. (2023). *Supercross* [mikrodata]. Tillgänglig via MONA.

Bilaga

Tabell 1. SKR:s prislappar från kommunala skatteutjämningen 2025.

Kommun	1-5 år	6 år	7-12 år	13-15 år	16-18 år	65-79 år	80-89 år	90- år
Askersund	137 159	95 537	149 736	130 636	158 401	21 631	130 092	325 281
Degerfors	142 669	92 317	145 545	125 986	157 356	23 341	130 945	348 742
Hallsberg	141 711	93 214	147 793	128 070	158 955	23 159	134 543	350 692
Hällefors	139 007	91 368	145 666	127 306	159 946	25 740	137 146	353 687
Karlskoga	139 371	90 874	143 172	123 283	145 250	22 978	132 589	341 277
Kumla	143 046	92 324	144 686	123 513	139 839	22 702	124 109	337 200
Laxå	141 371	94 158	150 442	131 573	157 634	23 965	136 967	356 917
Lekeberg	141 651	95 624	148 742	127 002	151 185	21 625	127 713	347 654
Lindesberg	139 605	92 776	146 752	127 403	147 090	23 197	130 093	347 375
Ljusnarsberg	140 885	93 558	147 349	128 843	157 048	26 689	135 940	344 793
Nora	139 670	93 618	146 889	126 274	146 820	22 712	128 902	364 463
Örebro	141 550	92 563	145 696	124 317	132 647	23 430	126 800	331 464